(ข) สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

(๑) กรณีประมงในน่านน้ำไทย (ในทะเลอาณาเขต)

การตรวจคนประจำพาหนะซึ่งเป็นบุคคลต่างด้าว (ตรวจเช่นเดียวกับการตรวจค้นสถานที่คดีค้ามนุษย์ด้านแรงงานหรือบริการ) เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีคนต่างด้าวอยู่บนเรือสิ่งที่จะต้องตรวจสอบคือขอตรวจสอบหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางและรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

(๑.๑) การตรวจหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิดว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑.๒) การตรวจรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

- ดูว่าผ่านการตรวจ และประทับตราการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในหนังสือเดินทางนั้นหรือไม่ (ตราประทับรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งจะระบุวันที่เดินทางเข้าและวันที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร) ถ้าไม่มีต้องดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
- ตรวจดูวันอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรว่าสิ้นสุดหรือไม่ ถ้าการอนุญาตสิ้นสุดแล้วต้องดำเนินคดีตามมาตรา ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) กรณีประมงนอกน่านน้ำไทย (นอกทะเลอาณาเขต) แบ่งเป็น ๒ กรณี

(๒.๑) การตรวจคนประจำพาหนะที่เดินทางไปกับพาหนะเรือ

เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีคนต่างด้าวอยู่บนเรือ สิ่งที่จะต้องตรวจสอบ คือขอตรวจสอบบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ

การตรวจบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจบัญชีรายชื่อคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) กับจำนวนคนประจำพาหนะนั้น ว่ามีจำนวนถูกต้องและเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ โดยการตรวจจากหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ (SEAMAN BOOK) ควบคู่กัน

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ หรือไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะ ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ถ้ามีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ แต่ไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำยานพาหนะ ให้ดำเนินคดีตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๗๔ และดำเนินคดีกับผู้ควบคุมเรือนั้นตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒.๒) การตรวจคนประจำพาหนะที่เดินทางเข้ามากับพาหนะเรือ

เมื่อขึ้นเรือแล้วพบว่ามีคนต่างด้าวอยู่บนเรือสิ่งที่จะต้องตรวจสอบ คือ ขอตรวจสอบบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ

การตรวจบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) และหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่จะตรวจบัญชีรายชื่อคนประจำพาหนะ (ตม. ๔) กับจำนวนคนประจำพาหนะนั้นว่ามีจำนวนถูกต้องและเป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ โดยการตรวจจากหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ (SEAMAN BOOK) ควบคู่กัน

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินอายุคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวใช้

ถ้าไม่มีหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทาง หรือหนังสือคนประจำเรือ หรือไม่มีชื่อในบัญชีคนประจำพาหนะ ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

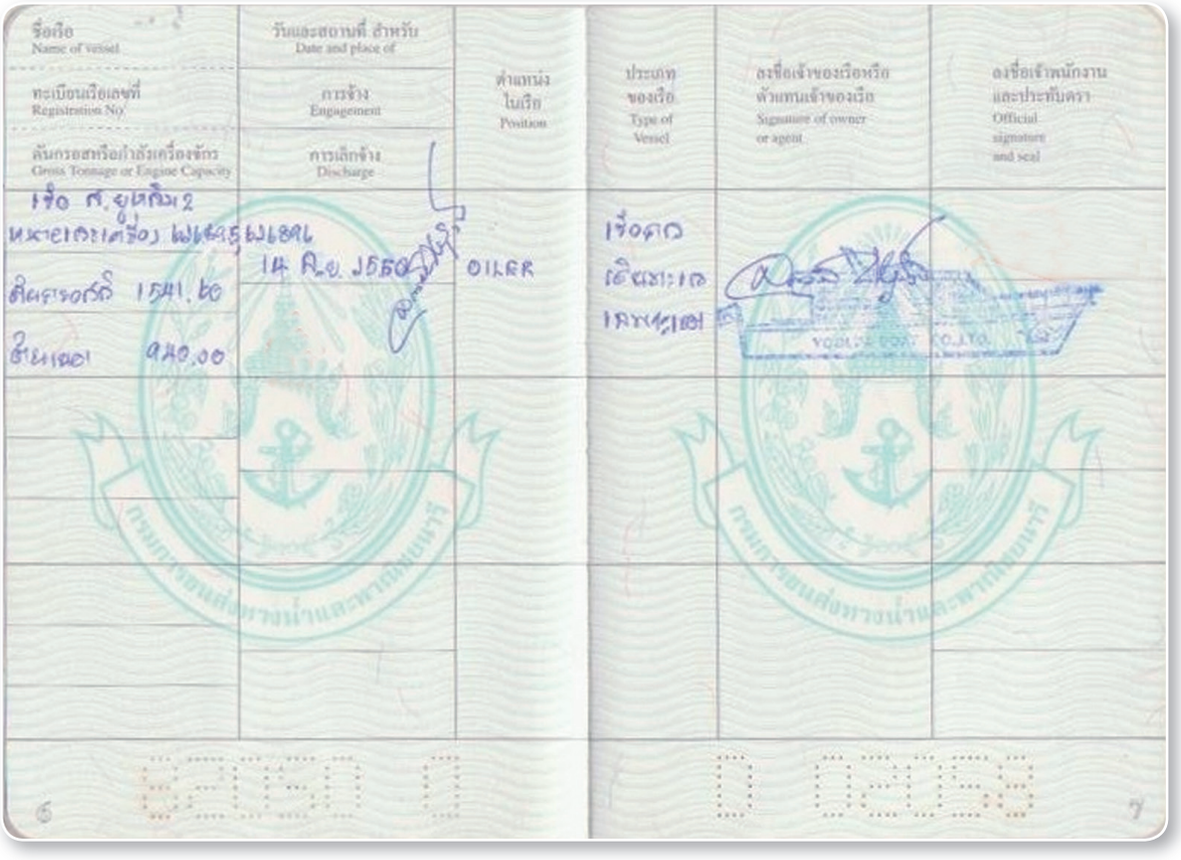
กรณีตรวจพบคนต่างด้าว ๓ สัญชาติที่ได้รับการผ่อนผันให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวแล้วเดินทางเข้ามากับเรือ และแสดงหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางให้ถือว่าการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวนั้นเป็นอันสิ้นผลแล้ว ตามประกาศกระทรวงมหาไทย ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ข้อ ๔ (๓)

ให้ดำเนินคดี ตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒, ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และดำเนินคดีกับผู้ควบคุมพาหนะเรือนั้น ตามมาตรา ๖๓ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(ตัวอย่างหนังสือคนประจำเรือ)

(ตัวอย่างบัญชีคนประจำพาหนะ (ตม. ๔))

ที่

บัญชีคนประจำพาหนะ
CREW LIST

ตม. 4
TM. 4

ชื่อพาหนะ M.V. RANTAU INDAH MANDIRI 02
NAME OF CONVEYANCE

ของ
OWNED BY

มาจาก ถึง
FROM TO 17 ก.พ. 2555

จังหวัด ประเทศไทย ลงวันที่ เดือน พ.ศ.
CHANGWAT THAILAND DATE MONTH YEAR

ขอกจาก MPN ไปยัง INDONESIA
DEPARTING FROM TO

ขาเข้า
INBOUND

ขาออก
OUTBOUND

ลำดับที่ NO.	ชื่อสกุล ชื่อตัว ชื่อรอง FAMILY NAME FIRST NAME MIDDLE NAME	อายุ AGE	สัญชาติ NATIONALITY	หน้าที่ POSITION	ใบสำคัญประจำตัวเลขที่ ID CARD PASSPORT OR SEAMAN'S BOOK NO.	หมายเหตุ REMARKS
11.	VICHIT SUTNET	22	THAI	SEAMAN	V948692	
12.	A-NUCHA MOONJITTI	29	THAI	SEAMAN	V923647	
13.	SITTHIPONG SAENTHAO	36	THAI	SEAMAN	V948690	

ขนาดเรือ 1-13
เรือท่า ไม่เกิน ตม.๔
ผ่านแดนเท่านั้น

ต.ต
(จรูญ อำทอง)
ผบ.หมู่ ตม.จว.สมุทรปราการ
17 ก.พ. 2555

ต.ต
(จรูญ อำทอง)
ผบ.หมู่ ตม.จว.สมุทรปราการ

M.V RANTAU INDAH MANDIRI 02

ลายมือชื่อ MASTER ผู้บังคับบัญชาพาหนะ
16/02/2012
SIGNATURE MASTER OF CONVEYANCE

ลายมือชื่อ 17 ก.พ. 2555 เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง
SIGNATURE IMMIGRATION OFFICER

(.....)

ลายมือชื่อ เจ้าของพาหนะ หรือตัวแทน
SIGNATURE OWNER OF CONVEYANCE OR AGENT

(.....)

ลายมือชื่อ แพทย์ตรวจคนเข้าเมือง
SIGNATURE IMMIGRATION HEALTH OFFICER

(.....)

(โรงพิมพ์ตำรวจ ๓๒๙๖)

(ค) กรมประมง

กรมประมงเป็นหน่วยงานที่มิได้มีภารกิจที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์โดยตรง แต่อาจเป็นหน่วยงานที่พบเหตุการค้ามนุษย์ เนื่องจากอำนาจหน้าที่ที่จะต้องออกไปปฏิบัติงานในทะเล นอกจากนี้ อาจมีการใช้กฎหมายว่าด้วยการประมง เพื่อใช้ในการตรวจสอบเอกสาร หรือใบอนุญาตต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรือประมง เพื่ออาศัยอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการประมงในการขึ้นตรวจสอบเรือประมง เพื่อตรวจสอบและป้องกันการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ได้

การเข้าตรวจเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๘๘๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับเรือต่างๆ เช่น ใบทะเบียนเรือ ใบอนุญาตให้ใช้เรือ ใบอนุญาตของผู้ควบคุมเรือ ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่า ตลอดจนจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ในการตรวจสอบอาชญาบัตร (ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง) ว่าได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ มีการระบุบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงอยู่ในอาชญาบัตรถูกต้องหรือไม่เท่านั้น

ในส่วนของการตรวจบุคคล พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงมิได้มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้โดยตรง และไม่มีกฎหมายให้อำนาจในการตรวจสอบในเรื่องใดๆ ได้ เพียงแต่ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการตรวจค้นบุคคลในเบื้องต้นได้เท่านั้น

การตรวจสอบอาชญาบัตรและใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน (เครื่องมือลอบ)

อาชญาบัตร คือ ใบอนุญาตซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ออกให้แก่ผู้รับอนุญาตเพื่อใช้เครื่องมือทำการประมง[๖] อาชญาบัตรจะออกให้เฉพาะแต่เครื่องมือในพิกัดที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงเท่านั้น[๗] ซึ่งเครื่องมือที่จะต้องขอรับอาชญาบัตรตามกฎกระทรวง ได้แก่

(๑) ยอขันช่อ

(๒) ช้อนขันช่อ

(๓) ช้อนสนั่น

(๔) ช้อนหางเหยี่ยว

(๕) ถุงโพงพางซึ่งใช้ประกอบกับโพงพาง รั้วไซมานหรือกั้นซู่รั้วไซมาน

(๖) ถุงบาม

(๗) เรือผีหลอกหรือเรือกัตรา

(๘) แหยาวตั้งแต่ ๔ เมตรขึ้นไป (ยังไม่ทบเพลา)

---

[๖] พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔ (๑๐)

[๗] กฎกระทรวงฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

(๙) ช้อนต่างๆ ปากกว้างตั้งแต่ ๓.๕ เมตรขึ้นไป

(๑๐) เบ็ดราวยาวตั้งแต่ ๔๐ เมตรขึ้นไป

(๑๑) ข่าย

(๑๒) อวนต่างๆ

(๑๓) เฝือก

(๑๔) เครื่องกั้น

อาชญาบัตรแต่ละฉบับจะมีอายุ ๑ ปีการประมง (๑ เมษายน-๓๑ มีนาคม ของปีถัดไป) ผู้ที่ทำการประมงต้องนำอาชญาบัตรติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมง และต้องนำออกแสดงเมื่อเจ้าหน้าที่ขอตรวจ[๘] ในส่วนของเครื่องมือนอกเหนือจากนี้ กฎหมายมิได้กำหนดให้ต้องขอรับอาชญาบัตร จึงไม่มีอาชญาบัตรในการตรวจสอบเพราะวัตถุประสงค์หลักในการกำหนดให้เครื่องมือชนิดหนึ่งชนิดใดต้องขอรับอาชญาบัตรในเบื้องแรกนั้น ก็เพื่อเก็บเงินอากรเข้ารัฐอันเนื่องมาจากมีการใช้ทรัพยากร ดังนั้น จึงมีเครื่องมือทำการประมงอีกหลายประเภทที่ไม่ต้องขอรับอาชญาบัตร เช่น เครื่องมือลอบ แต่เครื่องมือลอบแม้ไม่ต้องขอรับอาชญาบัตร แต่มีพระราชกฤษฎีกา ออกตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๒๕ กำหนดให้ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบ ต้องมาจดทะเบียนและขออนุญาต ดังนั้น ผู้ทำการประมงด้วยเครื่องมือลอบจึงต้องได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนผู้มีอาชีพในการประมง การค้าสินค้าสัตว์น้ำ ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ และอุตสาหกรรมสัตว์น้ำ ซึ่งต้องมีเอกสารดังกล่าวให้ตรวจสอบ

อาชญาบัตรจะมีการระบุชื่อบุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด ซึ่งตามปกติจะระบุชื่อลูกเรือ แต่ไม่จำต้องระบุครบทุกคน เพราะพื้นที่ในการระบุจำกัด และลูกเรือประมงนั้นจะมีการเปลี่ยนเรือประมงในการรับจ้างอยู่เป็นประจำ ไม่สามารถระบุได้ชัดเจนแน่นอน จึงไม่สามารถใช้บัญชีลูกเรือนี้ในการตรวจสอบลูกเรือที่มีอยู่ในเรือประมงในขณะนั้นได้ เพียงแต่ตรวจสอบว่ามีชื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีรายชื่อเป็นผู้มีสิทธิในการใช้เครื่องมือทำการประมงก็สามารถใช้ได้แล้ว

อัตราโทษสำหรับผู้ทำการประมงโดยไม่มีอาชญาบัตร คือ ปรับ ๓ เท่าของเงินอากร และให้อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มอบหมายมีอำนาจเปรียบเทียบได้[๙]

อัตราโทษสำหรับผู้ที่ทำการประมงโดยไม่ได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียน (เครื่องมือลอบ) คือ ปรับไม่เกิน ๑๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

---

[๘] มาตรา ๓๕ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

[๙] มาตรา ๖๔ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

(ตัวอย่างอาชญาบัตรที่ใช้ในประเทศ)

เล่มที่ ๓๒๒ เลขที่ ๐๑
ตามคำขอที่...../..... (อนุญาต ๑)
ลงวันที่...../...../.....

อาชญาบัตร
อวนลาก

ฉบับที่..... ที่ว่าการ.....
เล่มที่..... วันที่.....

อนุญาตให้..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
หรือนิติบุคคลชื่อ..... ซึ่งมีภูมิลำเนาหรือสำนักงานอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....
ใช้เครื่องมือในพิกัดที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรทำการประมงได้

จำนวน	เครื่องมือในพิกัด	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
	ชื่อ	กว้าง	ยาว	บาท	สต.

ผู้รับอาชญาบัตรได้ชำระเงินอากรแล้วเป็นเงิน.....บาท(.....)
และให้ผู้รับอาชญาบัตรใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้ประจำเรือประมงชื่อ.....
ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่.....ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ขนาดเรือ..... ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด..... (ดีเซล, เบนซิน) ขนาด..... แรงม้า

<u>บุคคลในครอบครัวหรือลูกจ้างซึ่งมีสิทธิใช้เครื่องมือพิกัด</u>

ลำดับที่	ชื่อตัวและชื่อสกุล	อายุ (ปี)	บัตรประจำตัวประชาชนหรือ เอกสารสำคัญประจำตัวอย่างอื่น	ความสัมพันธ์กับ ผู้รับอาชญาบัตร

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. .....
(ลายมือชื่อ)..... พนักงานเจ้าหน้าที่ (ลายมือชื่อ).....ผู้รับเงิน
(.....) (.....)
ตำแหน่ง..... ตำแหน่ง.....

คำเตือน (๑) ขีดฆ่าข้อความที่ไม่ต้องการ
(๒) บุคคลซึ่งชื่อตัวและชื่อสกุลตามที่ระบุไว้ในอาชญาบัตรนี้เท่านั้นมีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงได้
(๓) ผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องในพิกัด ต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวในเวลาทำประมง

(ตัวอย่างอาชญาบัตรที่ใช้นอกน่านน้ำไทย)

(แบบ 002)

อาชญาบัตรสำหรับการใช้เครื่องมือทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

ทะเบียนอาชญาบัตร เลขที่ ...../.....

เขียนที่.....

วันที่..... พ.ศ. .....

อนุญาตให้..... อายุ ..... ปี สัญชาติ.....

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....โทร..... หรือนิติบุคคลชื่อ.....

ซึ่งมีสำนักงานอยู่เลขที่..... หมู่ที่.....ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด.....ใช้เครื่องมือทำการประมงตามรายการข้างล่างนี้ทำการประมงนอกน่านน้ำไทย

ในประเทศ..... บริเวณตั้งแต่.....

จำนวน	เครื่องมือในพิกัด	ขนาด (เมตร)		เงินอากร	
	ชื่อ	กว้าง	ยาว	บาท	สต.
	ชนิดของเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาต	ขนาดความกว้าง – ยาว			

ผู้รับอาชญาบัตรได้ชำระเงินอากรแล้ว เป็นเงิน.....บาท (.....)

ระบุชื่อเรือประมง

ให้ใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้ประจำเรือประมง ชื่อ ..... เลขทะเบียนเรือไทย.....

ระบุเลขทะเบียนเรือไทยต้องตรงกับใบทะเบียนเรือ

ลงวันที่..... ใบอนุญาตใช้เรือเลขที่.....ลงวันที่.....

ขนาดเรือ.....ตันกรอสส์ ใช้เครื่องยนต์ชนิด.....(ดีเซล,เบนซิน) ขนาด.....แรงม้า

ท่าเทียบเรือที่อนุญาตให้ใช้ขนถ่ายสัตว์น้ำ คือ

(1)..... (2).....

อายุของอาชญาบัตร

อาชญาบัตรนี้มีอายุให้ใช้ได้ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่ 31 มีนาคม .....

(ลงชื่อ).....

ตำแหน่ง.....

คำขอเลขที่...../.....

ลงวันที่ .....

(ลงชื่อ).....

รายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด

ลำดับที่	ชื่อตัว และชื่อสกุล	ภูมิลำเนา				อายุ (ปี)	สัญชาติ	เกี่ยวข้อง
		เลขที่	หมู่ที่	ตำบล	อำเภอ			
1.								
2.								
3.								
4.								
5.								
6.								
7.								
8.								
9.								
10.								
11.								
12.								
13.								
14.								
15.								

(ลงชื่อ) ..... (ผู้อนุญาต)

ตำแหน่ง .....

<u>คำเตือน</u>

๑. บุคคลที่ปรากฏชื่อตามอาชญาบัตรนี้เท่านั้น มีสิทธิใช้เครื่องมือตามอาชญาบัตรนี้

๒. ผู้ใช้เครื่องมือต้องนำอาชญาบัตรนี้ติดตัวไปด้วยเสมอในเวลาไปทำการประมง

(ตัวอย่างใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลา)

แบบ พ.ป.๓

ใบอนุญาต
ให้ประกอบกิจการแพปลา

เลขที่ ๐๑ .....

เล่มที่ ๒๒ วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

อนุญาตให้..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ.....

สัญชาติ..... อยู่บ้านเลขที่..... ถนน.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ประกอบกิจการแพปลาประเภท.....

โดยใช้ชื่อหรือยี่ห้อว่า..... ตั้งที่ทำการอยู่เลขที่หรือ

หมู่ที่..... ถนน..... ตำบล..... อำเภอ.....

จังหวัด..... ที่สะพานปลา.....

ใบนี้อนุญาตใช้ได้ตั้งแต่วันที่..... พ.ศ. .....

และสิ้นสุดเพียงวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. .....

(ลายมือชื่อ).....ผู้อนุญาต

ตำแหน่ง.....

การตรวจเรือประมงนอกน่านน้ำ

ตามพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๑๖ กำหนดให้การทำการประมงในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด[๑๐] ซึ่งรัฐมนตรีว่าการการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดเงื่อนไขในการออกไปทำการประมงนอนน่านน้ำไทย (ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ) จะต้องปฏิบัติตามระเบียบที่อธิบดีกรมประมงกำหนด ซึ่งกรมประมงได้กำหนดให้การไปทำการประมงนอกน่านน้ำไทย (ในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ) จะต้องขอรับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำไทยตามระเบียบกรมประมงว่าด้วยการยื่นคำขอรับอาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๕๑ อาชญาบัตรนอกน่านน้ำไทยคือหนังสืออนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง ทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศ ซึ่งผู้ที่จะขอรับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำนั้นจะต้องแนบหนังสือสัญญาหรือข้อตกลงการทำการประมงร่วม หรือหนังสือที่แสดงถึงการได้สิทธิการทำการประมงในประเทศนั้นๆ ใบอนุญาตทำการประมง หรือหนังสือที่แสดงถึงการได้รับอนุญาตให้เข้าไปทำการประมงของเรือประมงแต่ละลำที่ประเทศนั้นๆ ออกให้ ซึ่งระบุชื่อและเลขทะเบียนเรือด้วย ซึ่งก่อนที่เจ้าหน้าที่จะออกอาชญาบัตรนอกน่านน้ำให้กับผู้ยื่นคำขอ จะต้องมีการตรวจสอบเอกสารดังกล่าวให้ครบถ้วนเสียก่อน ดังนั้น การตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ขณะขึ้นตรวจสอบเรือประมงจึงไม่จำต้องตรวจสอบเอกสาร หนังสือรับรองฯ ต่างเพียงแต่ตรวจสอบว่าเรือลำนั้นได้รับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำระบุชื่อประเทศที่จะเข้าไปทำการประมงก็เพียงพอ

มีประเด็นปัญหาเกี่ยวกับรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัด ตามที่ระบุในด้านหลังของอาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทยนั้นว่าจะต้องระบุชื่อลูกเรือทุกคนลงในอาชญาบัตรหรือไม่ซึ่งกรณีนี้ตามมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐[๑๑] ระบุว่า บุคคลที่มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงในพิกัดจะต้องเป็นผู้ที่ระบุชื่ออยู่ในอาชญาบัตร ซึ่งกรมประมงกำหนดแนวทางปฏิบัติในเรื่องนี้ว่า การระบุชื่อบุคคลผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือทำการประมงในพิกัดนั้น ไม่จำต้องระบุชื่อลูกเรือประมงครบทุกคน เพียงแต่ระบุแต่เพียงลูกเรือบางคนที่ประจำอยู่ในเรือลำนั้นให้เป็นผู้มีสิทธิใช้เครื่องมือในพิกัดทำทำการประมงก็เพียงพอแล้ว เพราะโดยลักษณะของการจ้างงานด้านประมงนั้น ลูกเรือมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เป็นประจำ การจะกำหนดให้ต้องระบุชื่อลูกเรือทำการประมงทุกคนลงในอาชญาบัตรฯ นั้นจะเกิดปัญหา และไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ดังนั้น การตรวจสอบอาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำไทยนั้น เพียงแต่ตรวจสอบว่ามีชื่อลูกเรือประมงที่ประจำอยู่ในเรือประมงลำนั้น ปรากฏรายชื่ออยู่ในอาญาบัตรก็เพียงพอ ไม่สามารถใช้รายชื่อของลูกเรือประมงที่ระบุอยู่ด้านหลังอาชญาบัตรในการตรวจสอบว่า เฉพาะแต่เพียงลูกเรือที่ระบุชื่ออยู่ด้านหลังอาชญาบัตรเป็นลูกเรือที่ได้รับอนุญาตตามอาชญาบัตรได้

---

[๑๐] มาตรา ๑๖ ที่สาธารณประโยชน์ คือที่จับสัตว์น้ำซึ่งบุคคลทุกคนมีสิทธิทำการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำได้

บุคคลใดซึ่งทำการประมงหรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในที่สาธารณประโยชน์ต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

[๑๑] มาตรา ๒๘ บุคคลใดจะใช้เครื่องมือในพิกัดทำการประมงได้ ต่อเมื่อได้รับอาชญาบัตรระบุชื่อบุคคลนั้น และเสียเงินอากรตามพระราชบัญญัตินี้แล้ว

รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศยกเว้นไม่ต้องให้รับอาชญาบัตรสำหรับเครื่องมือทำการประมงอย่างหนึ่งอย่างใดในท้องที่ใดๆ ก็ได้

เจ้าหน้าที่ต้องตรวจสอบว่า ประเภทของเครื่องมือทำการประมงที่เรือลำนั้นใช้อยู่จะต้องตรงกันกับเครื่องมือทำการประมงชนิดที่ระบุอยู่ในอาชญาบัตร เครื่องมือทำการประมงที่มักได้รับอนุญาตมักจะเป็นเครื่องมืออวนลาก เครื่องมืออวนล้อมจับ เป็นต้น นอกจากนี้ควรตรวจสอบว่า ชื่อเรือประมงที่ปรากฏอยู่ที่ด้านข้างของเรือถูกต้องตรงกันกับที่ระบุอยู่ในทะเบียนเรือ ใบอนุญาตใช้เรือ และอาชญาบัตรนอกน่านน้ำ โดยควรตรวจสอบทั้งขนาดของเรือ ความยาวของอวน เครื่องยนต์ ว่าถูกต้องตรงกันหรือไม่

การไปทำการประมงในน่านน้ำของรัฐต่างประเทศนั้นมีวิธีการเข้าไปทำการประมงอีกรูปแบบหนึ่ง คือ มีการโอนสัญชาติเรือประมงของไทยไปเป็นสัญชาติของเรือประมงของรัฐที่จะเข้าไปทำการประมงนั้น เรือประมงชนิดนี้ไม่ใช่เรือประมงไทย การเข้า-ออกจากท่าต้องถือปฏิบัติเสมือนเรือที่มีสัญชาติต่างประเทศทั่วไป เรือประมงประเภทนี้ไม่ต้องขอรับอาชญาบัตรนอกน่านน้ำ เนื่องจากไม่ใช่เรือประมงที่มีสัญชาติไทย

นอกจากการเข้าไปทำการประมงในน่านน้ำของต่างประเทศ ซึ่งผู้ที่จะเข้าไปทำการประมงต้องขออาชญาบัตรทำการประมงนอกน่านน้ำแล้ว ยังมีการทำการประมงนอกน่านน้ำอีกประเภทหนึ่งคือ การเข้าไปทำการประมงในทะเลหลวง การทำการประมงประเภทนี้เรือประมงจะมีสัญชาติไทย แต่ออกไปทำการประมงในทะเลหลวงคือในน่านน้ำที่มิได้อยู่ในเขตอำนาจของรัฐใด การทำการประมงประเภทนี้จะอยู่ในความดูแลขององค์กรจัดการด้านการประมงของภูมิภาคต่างๆ (Regional fisheries management organization) หรือ R.F.M.O. ซึ่งแต่ละประเทศเป็นสมาชิกอยู่ การตรวจสอบเรือประมงประเภทนี้จะตรวจสอบว่าได้รับอาชญาบัตร หรือหนังสืออนุญาตให้ทำการประมงหรือไม่ ซึ่งเป็นการตรวจสอบอาชญาบัตรตามปกติ เพียงแต่ต้องตรวจสอบเอกสารหนังสือรับรองจากกรมประมงว่า เรือลำดังกล่าวจะเข้าไปทำการประมงในทะเลหลวงบริเวณใด

การตรวจสอบแรงงานต่างด้าวในเรือประมง

ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ มาตรา ๕ ทวิ กำหนดให้การอนุญาตให้คนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงได้ ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น แรงงานต่างด้าวจึงต้องได้รับอนุญาตให้ทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว หรือได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ มิได้มีการออกใบอนุญาตให้เป็นพิเศษสำหรับแรงงานต่างด้าว ดังนั้น การตรวจสอบแรงงานต่างด้าวจึงต้องใช้กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องในการตรวจสอบ ได้แก่ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นต้น เพียงแต่หากแรงงานต่างด้าวนั้นไม่ได้รับอนุญาตให้ทำงานโดยถูกต้องตามกฎหมายจะมีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒ ซึ่งเป็นการกระทำผิดกรรมเดียว แต่ผิดกฎหมายหลายบท ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ ซึ่งศาลจะลงโทษตามกฎหมายที่มีโทษหนักที่สุด

การตรวจสอบการดำเนินกิจการแพปลา

ผู้ประกอบกิจการแพปลา ต้องได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลาตามกฎหมาย[๑๒] การตรวจสอบกิจการแพปลาในเบื้องแรกเป็นการตรวจสอบว่าผู้ประกอบกิจการมีใบอนุญาตให้ประกอบกิจการแพปลาหรือไม่ ใบอนุญาตมีอายุ ๑ ปี หากไม่ได้รับอนุญาตจะมีความผิดตามมาตรา ๓๘ มีอัตราโทษปรับไม่ต่ำกว่าห้าพันบาทแต่ไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ยังสามารถเข้าไปตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารต่างๆ ในที่ทำการของผู้ประกอบกิจการแพปลาได้ในระหว่างเวลาราชการ ให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาอำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการนี้ แต่ในการตรวจสอบนี้ต้องไม่เป็นการขัดขวางต่อกิจการงานของผู้ประกอบกิจการแพปลา ทั้งนี้ อธิบดีกรมประมงจะต้องสั่งเป็นหนังสือเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจสอบ[๑๓] พนักงานเจ้าหน้าที่จะเข้าไปตรวจสอบตามลำพังไม่ได้

ในปัจจุบัน กรมประมงมีหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการควบคุมตรวจสอบการทำการประมงที่ปฏิบัติการทางทะเลและหน่วยสื่อสารการปฏิบัติงานประกอบด้วยศูนย์บริหารจัดการประมงทะเล ๖ ศูนย์ หน่วยบริหารจัดการประมงทะเล ๑๒ ศูนย์ และสถานีวิทยุประมงชายฝั่ง ๑๓ สถานี ซึ่งผู้ที่ประสงค์จะแจ้งเหตุคดีค้ามนุษย์สามารถประสานงานกับหน่วยงานดังกล่าวได้ โดยติดต่อไปยังส่วนบริหารจัดการประมงทะเล สำนักบริหารจัดการด้านการประมง กรมประมง กษตรกลาง จตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทร ๐-๒๕๖๒-๐๕๖๘ หรือ E-mail: marine_Hq@hotmail.com

ข้อมูลที่จำเป็นในการค้นหาเรือประมง กรณีมีการแจ้งเหตุค้ามนุษย์บนเรือประมงในทะเล

เมื่อมีการแจ้งขอความช่วยเหลือจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์บนเรือประมงที่อยู่กลางทะเล การค้นหาเรือประมงลำที่เกิดเหตุมีความสำคัญอย่างยิ่ง เนื่องจากความกว้างใหญ่ของท้องทะเลและจำนวนเรือประมงที่มีอยู่มากมายในทะเล ทำให้ยากต่อการค้นหาและตรวจพบ ดังนั้น ผู้รับแจ้งจึงควรสอบถามข้อมูลต่างๆ ให้ได้มากที่สุด เพื่อประโยชน์ในการค้นหาของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต่อไป

ตัวอย่างข้อมูลที่ผู้รับแจ้งเหตุควรสอบถามมีดังต่อไปนี้

๑. พิกัดตำแหน่งที่เรือเป็นแลตติจูด ลองจิจูด หรือเรียกกันทั่วไปว่า แลต ลอง ซึ่งได้มาจากเครื่องมือหาตำแหน่งที่เรือที่ติดตั้งประจำอยู่บนเรือ

๒. ชื่อเรือ หรือหมายเลขข้างเรือ

๓. ประเภทการทำประมงของเรือ เช่น เรือไดร์หมึก เรืออวนลอย เรืออวนล้อม เรืออวนรุน เป็นต้น

๔. ลักษณะทั่วไปของเรือ เช่น เรือทำด้วยไม้ ขนาดประมาณ ๑๒ วา ตัวเรือสีขาว เก๋งเรือสีฟ้า เป็นต้น

---

[๑๒] มาตรา ๒๙ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖

[๑๓] มาตรา ๓๒ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖

๕. ทิศทางของเรือ ซึ่งอาจทราบได้จากการสอบถามต้นทางที่เรือออก และจุดหมายปลายทาง รวมทั้งความเร็วเรือ เป็นต้น

๖. สิ่งแวดล้อมโดยรอบ เช่นชื่อเรือที่แล่นผ่าน โดยเฉพาะเรือขนาดใหญ่ซึ่งอาจมีช่องทางติดต่อทางเครื่องมือสื่อสารกับหน่วยงานต่างๆ ได้ หรือสิ่งใดๆ ที่อาจใช้เป็นจุดอ้างอิงได้ เช่น กระโจมไฟ ท่าเรือ อ่าว แหลม เป็นต้น

[๑๔]

๔.๒.๔ การนำคนมาขอทาน

ขบวนการค้ามนุษย์โดยการนำคนมาขอทาน ส่วนใหญ่ขบวนการดังกล่าวมักนำผู้เสียหายมากักตัวไว้ในสถานที่ต่างๆ จากนั้นจึงนำผู้เสียหายเดินทางไปขอทานยังบริเวณที่มีประชาชนสัญจรไปมาหรือสถานที่ท่องเที่ยว แล้วกลุ่มขบวนการคอยสังเกตการณ์ผู้เสียหายอยู่ใกล้ๆ กับบริเวณดังกล่าว หลังจากที่มีประชาชนให้ทานต่อผู้เสียหายแล้ว กลุ่มขบวนการดังกล่าวจะมารับผลประโยชน์จากผู้เสียหายไป และเมื่อได้ผลประโยชน์จำนวนหนึ่งแล้ว กลุ่มขบวนการดังกล่าวจึงรับผู้เสียหายกลับไปกักตัวไว้ยังที่เดิม ดังนั้น ในการรวบรวมพยานหลักฐานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจึงมีความจำเป็นจะต้องใช้วิธีเฝ้าจุด และสะกดรอยกลุ่มขบวนการดังกล่าวไปยังสถานที่ต่างๆ เพื่อเก็บรวบรวมพยานหลักฐานก่อนเข้าทำการจับกุม ซึ่งมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

(๑) หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าขบวนการค้ามนุษย์มารับและส่งผู้เสียหายบริเวณที่เกิดเหตุ (การสะกดรอยและถ่ายภาพหรือถ่ายวีดีโอไว้เป็นหลักฐาน)

(๒) การใช้วิธีล่อซื้อโดยการให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติแฝงตัวเป็นประชาชนแล้วนำเงิน (เงินล่อซื้อ) ให้ทานกับผู้เสียหายแล้วเฝ้าสังเกตการณ์ ว่ามีผู้ใดมานำเงินไปจากผู้เสียหายหรือไม่ หากมีให้ถ่ายรูปหรือวีดีโอเป็นหลักฐาน

---

[๑๔] ภาพจากกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

(๓) เข้าตรวจค้นบริเวณที่กักตัวผู้เสียหาย และเก็บพยานหลักฐานเช่นเดียวกันกับการเก็บพยานหลักฐานในคดีค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

(๔) กรณีมีการกล่าวอ้างว่า เป็นบิดาหรือมารดาของผู้เสียหายซึ่งมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ให้เก็บหลักฐานเพื่อส่งตรวจดีเอ็นเอ นำผู้เสียหายส่งสถานสงเคราะห์ เพื่อสืบสวนสอบสวนขยายผลจับกุมขบวนการค้ามนุษย์มาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

๔.๓ การจัดทำบันทึกการตรวจค้น

หลังจากเข้า**การเข้าช่วยเหลือ/ตรวจค้น/จับกุม**เรียบร้อยแล้ว หากผลการดำเนินการไม่มีการจับกุมผู้ต้องหา แต่มีการช่วยเหลือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือมีการตรวจยึดพยานวัตถุ หรือพยานเอกสารจากสถานที่เกิดเหตุ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องจัดทำบันทึกการตรวจสอบหรือบันทึกการตรวจค้นเพื่อเป็นหลักฐานส่งให้พนักงานสอบสวนเพื่อประกอบการดำเนินคดี สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจมีการกำหนดแนวทางการจัดทำบันทึกการตรวจค้นไว้ ๒ แบบ คือ บันทึกการค้นโดยมีหมายค้น และบันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น ซึ่งปรากฏตามตัวอย่างแบบฟอร์มบันทึกการตรวจค้นทั้งสองแบบ สำหรับรายละเอียดการกรอกแบบฟอร์มได้อธิบายไว้ในหมายเหตุหลังตัวอย่างแบบฟอร์มดังกล่าวด้วยแล้ว

(๔.๓.๑ ตัวอย่างบันทึกการค้นโดยมีหมายค้น)

บันทึกการค้นโดยมีหมายค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ.....น. เจ้าพนักงานตำรวจคือ (๑)..... ตำแหน่ง.....

เป็นเจ้าพนักงาน ผู้มีชื่อในหมายค้น ผู้รักษาราชการแทน/ในหมายค้นที่...../๒๕.....

ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ของศาล.....

เป็นหัวหน้าในการค้นพร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจ คือ .....

.....

..... รวม.....คน

ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่/บ้านเลขที่ (๒).....หมู่ที่.....

ตรอก/ซอย..... ถนน..... ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เจ้าพนักงานได้แสดงหมายค้นให้.....

ซึ่งเป็น เจ้าของ ผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว

บุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนซึ่งเจ้าพนักงานได้ขอร้องมาเป็นพยาน

ก่อนลงมือค้นเจ้าพนักงานผู้ค้นได้แสดงความบริสุทธิ์ให้.....

..... ดูจนเป็นที่พอใจแล้วจึงได้ค้นต่อหน้า.....

เริ่มค้นเมื่อวันที่..... เวลาประมาณ.....น.

รายละเอียดแห่งการค้น (๓).....

.....

.....

..... เสร็จสิ้นการค้นเวลา.....น.

อนึ่ง ในการค้นครั้งนี้เจ้าพนักงานผู้คนได้พยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้น และจัดทำบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ไว้แล้วและส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวพร้อมด้วยสิ่งของที่ยึดมาไปยัง สน./สภ.....

..... เพื่อดำเนินการต่อไป

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงร่วมกันลงลายมือชื่อไว้

(ลงชื่อ).....ผู้ครอบครองสถานที่

(ลงชื่อ).....บุคคลในครอบครัว

(ลงชื่อ).....ผู้แทน/พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

หมายเหตุ

(๑) เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้น

๑) ต้องเป็นพนักงานฝ่ายปกครองตั้งแต่ระดับสาม หรือตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไป จึงจะเป็นหัวหน้าในการตรวจค้นได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๙๗

(๒) สถานที่ตรวจค้น

๑) เจ้าพนักงานจะทำการตรวจค้นได้เฉพาะสถานที่ที่ระบุไว้ในหมายค้น และบริเวณของสถานที่ดังกล่าวเท่านั้น

(๓) รายละเอียดแห่งการค้น ให้เจ้าพนักงานบันทึกรายละเอียดแห่งการตรวจค้น ว่าได้พบสิ่งของที่ทำหรือมีไว้เป็นความผิด สิ่งของที่ได้ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ในการกระทำผิด หรือได้มาโดยการกระทำผิดในสถานที่ใด มีลักษณะอย่างไร แล้วยึดไว้เพื่อเป็นของกลางในคดีต่อไป

(๔.๓.๒ ตัวอย่างบันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น)

บันทึกการค้นโดยไม่มีหมายค้น

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

วันนี้ (.....) เวลาประมาณ.....น. เจ้าพนักงานตำรวจคือ (๑)..... ตำแหน่ง.....

เป็นหัวหน้าในการค้นพร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจ คือ (๑).....,
พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบด้วย.....
..... เจ้าหน้าที่กระทรวง.....
ได้ร่วมกันตรวจค้นสถานที่/บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

เหตุที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ร่วมกันทำการค้นที่บ้านเลขที่ดังกล่าว เนื่องจากมีเหตุที่เข้าค้นโดยไม่ต้องมีหมายค้น (๒) โดย

- เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐาน หรือมีเสียงหรือพฤติการณ์อื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น (๓)
- เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน (๔)
- เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปในหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น (๕)
- เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควร ว่าสิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิด หรือได้ใช้ หรือมีไว้ เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าเนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน (๖)
- เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา ๗๘ (๗)
- เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ยินยอมด้วยความสมัครใจ (๘)
- เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า มีพยานหลักฐานในการค้ามนุษย์ หรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และหากเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้น หรือทำลายไปเสียก่อน หรือบุคคลนั้นอาจถูกประทุษร้าย โยกย้าย หรือซ่อนเร้น (๙)

เจ้าพนักงานได้แสดงตน ตำแหน่ง และได้สั่งให้ นาย, นาง..... อายุ.....ปี ซึ่งเป็น เจ้าของ คนซึ่งอยู่ในนั้น ผู้ซึ่งรักษาสถานที่ซึ่งจะค้น ให้ยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการค้น

ก่อนลงมือค้น เจ้าพนักงานผู้ค้นได้แสดงความบริสุทธิ์ให้ นาย, นาง..... ..... ดูจนเป็นที่พอใจแล้วจึงตรวจค้นต่อหน้า นาย, นาง..... เริ่มค้นเมื่อวันที่..... เวลาประมาณ.....น.

รายละเอียดแห่งการค้น.....

.....

..... เสร็จสิ้นการค้นเวลา.....น.

อนึ่ง ในการค้นครั้งนี้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้พยายามมิให้มีการเสียหายและกระจัดกระจายเท่าที่จะทำได้เจ้าพนักงานผู้ค้นได้บันทึกรายละเอียดแห่งการค้นและจัดทำบัญชีสิ่งของที่ค้นได้ไว้แล้วจำนวน..... รายการ และส่งบันทึกและบัญชีดังกล่าวพร้อมด้วย

สิ่งของที่ยึดมาไปยัง สน./สภ.....เพื่อดำเนินการต่อไป

เป็นกรณีตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้น ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๙๒ (๔) เจ้าพนักงานได้มอบสำเนาบันทึกการตรวจค้น, บัญชีสิ่งของที่ได้จากการตรวจค้น, บันทึกแสดงเหตุที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้เป็นหนังสืออย่างละ ๑ ฉบับ ให้แก่ นาย, นาง .....รับไว้เรียบร้อยแล้ว

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ฟังแล้วรับรองว่าถูกต้อง จึงร่วมกันลงลายมือชื่อไว้

(ลงชื่อ).....เจ้าของสถานที่/

(.....) ผู้นำในการตรวจค้น

(ลงชื่อ).....บุคคลซึ่งอยู่ในสถานที่

(ลงชื่อ).....ผู้รักษาสถานที่

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....ผู้ค้น

(ลงชื่อ).....ผู้ค้น

(ลงชื่อ).....ผู้ค้น/บันทึก/อ่าน

หมายเหตุ

(๑) เจ้าพนักงานผู้ทำการค้นโดยไม่มีหมายค้น ไม่จำกัดชั้นยศหรือตำแหน่ง เจ้าพนักงานตำรวจทุกคนสามารถตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้นได้

(๒) เหตุในการตรวจค้นได้โดยไม่ต้องมีหมายค้น มีดังนี้ คือ

๑) ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๙๒ (๑)- (๕)

๒) เจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๔๙ (๒), พ.ร.บ.มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๒๕ (๓)

๓) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๘ (๓)

๔) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๓๖ (๑)

๕) เจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.การสอบสวนคดีพิเศษ พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๔ (๑)

๖) เจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่ยินยอมโดยความสมัครใจ (ฎ.๑๑๖๔/๒๕๔๖)

๗) พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗

(๓) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐานหรือมีเสียงหรือพฤติการณ์อื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น

(๔) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน

- อาจเป็นความผิดตาม ป.อ. หรือ พ.ร.บ.ที่มีโทษทางอาญาอื่นก็ได้

(๕) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ขณะที่ถูกไล่จับหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่นแฟ้นควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้นเฉพาะความผิดซึ่งหน้าที่เกิดในเวลากลางวันโดยใช้หลักไล่ติดตามโดยกระชั้นชิด

(๖) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่า สิ่งของที่มีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือมีไว้เพื่อจะใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่า เนื่องจากการเนิ่นช้ากว่าจะเอาหมายค้นมาได้ สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อนค้นแล้ว ต้องส่งมอบสำเนาบันทึกการค้น บัญชีสิ่งของที่ได้จากการตรวจค้น (ถ้ามี) และบันทึกเหตุผลในการเข้าค้นโดยไม่มีหมายค้นให้กับผู้ครอบครองจำนวน ๓ รายการ

(๗) เมื่อที่รโหฐานนั้นผู้จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้าน และการจับนั้นมีหมายจับหรือจับตามมาตรา ๗๘

- เจ้าบ้าน คือ ผู้เป็นหัวหน้าของบุคคลที่พักอาศัยอยู่ในบ้านหลังนั้น รวมถึงคู่สมรสด้วย (ฎ.๑๐๓๕/๒๕๓๖)

- เจ้าบ้านไปกระทำผิดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำหมายจับไปจับเจ้าบ้านนั้นที่บ้านของเจ้าบ้านได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น

- ภรรยาที่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าบ้านไปกระทำผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถนำหมายจับไปจับภรรยาที่บ้านของสามีซึ่งเป็นเจ้าของบ้านนั้นได้ โดยไม่ต้องมีหมายค้น

- บุตรของเจ้าบ้านไปกระทำผิด เจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าหน้าที่ตำรวจจะนำหมายจับไปจับบุตรของเจ้าของบ้านนั้น จะต้องมีทั้งหมายค้นและหมายจับ

- เจ้าบ้านไปกระทำผิดถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจไปขอหมายจับต่อศาล เจ้าของบ้านนั้นหลบหนีไปอยู่ที่บ้านของบิดา มารดา บ้านพี่น้องหรือภรรยาน้อย เจ้าหน้าที่ตำรวจจะไปจับเจ้าบ้านที่ถูกออกหมายจับแล้วนั้นได้ จะต้องมีทั้งหมายค้นและหมายจับ

(๘) การค้นโดยเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับอนุญาตจากเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. ๒๕๑๙ มาตรา ๑๔ เพื่อค้นหายาเสพติด (ฎ.๔๕๓๖/๒๕๔๓)

(๙) การค้นโดยให้อำนาจพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๗

๕. การคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

๕.๑ แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ หมวด ๔ บัญญัติเกี่ยวกับการช่วยเหลือและคุ้มครองสวัสดิภาพผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ และหมวด ๓ บัญญัติเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยพนักงานเจ้าหน้าที่อาจจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราวได้ เพื่อให้กรอบและความหมายคำว่า “ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์” เป็นไปในแนวทางเดียวกัน และเกณฑ์การพิจารณาในการวินิจฉัยสอดคล้องกันเพื่อประโยชน์ในการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ คณะกรรมการศูนย์ปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์แห่งชาติ จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาแนวทางการกำหนดขอบเขตและองค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์ โดยมีพลตำรวจโท ถาวรศักดิ์ เทพชาตรี ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (งานสืบสวนปราบปราม ๒) เป็นประธานอนุกรรมการ และคณะอนุกรรมการฯ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาร่างขอบเขตและองค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์ โดยมีพลตำรวจเอก ชัชวาลย์ สุขสมจิตร์ เป็นประธานคณะทำงาน และคณะทำงานประกอบด้วยผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจำนวน ๑๘ คน เพื่อศึกษาองค์ประกอบและเกณฑ์การบ่งชี้ผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๕.๑.๑ กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดที่นำมาใช้ในการพิจารณาการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์พิจารณาจากกรอบของกฎหมายที่บังคับใช้ในประเทศไทย ประกอบด้วย

(๑) ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

(๒) พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

๕.๑.๒ ความหมายผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หมายถึง บุคคลที่ได้รับความเสียหายจากการถูกกระทำโดยตรงในความผิดฐานค้ามนุษย์ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

(เด็ก หมายถึง บุคคลผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปี ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔)

๕.๑.๓ องค์ประกอบของการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

การพิจารณาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ ต้องมีองค์ประกอบ ดังต่อไปนี้

๕.๑.๓.๑ ถูกกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- จัดหา (ไปเลือกเฟ้นหามา จัดให้ได้คนมา ไม่ว่ากระทำด้วยวิธีใดๆ)
- ซื้อ (เอาเงินตราแลกกับคน ไม่ได้หมายความถึงสัญญาซื้อขาย)

- ขาย (เอาคนไปแลกเงินตรา เอาเงินเขามาโดยยอมตนเข้ารับใช้การงานของเจ้าของเงินที่เรียกว่าขายตัวลงเป็นทาส)

- จำหน่าย (ขาย จ่าย แจก แลกเปลี่ยน โอน เอาออก ซึ่งแผลงมาจากจ่าย)

- พามาจาก (นำไปหรือนำมาโดยมีต้นทาง และแสดงอาการต่อเนื่องเรื่อยมาถึงปัจจุบัน พามาจากที่ใดก็ได้ ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้)

- ส่งไปยังที่ใด (ทำให้เคลื่อนพ้นจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งเพื่อให้ถึงผู้รับหรือเป้าหมาย ด้วยอาการต่างๆ เช่น ส่งข้าม ส่งผ่าน ส่งต่อ เคลื่อนออกจากที่ ใช้ตรงกันข้ามกับมา โดยส่งไปยังที่ใดก็ได้ ในหรือนอกราชอาณาจักรก็ได้)

- หน่วงเหนี่ยว (รั้งตัวไว้ ดึงถ่วงไว้ กักไว้ ในสถานที่ใดสถานที่หนึ่ง)

- กักขัง (บังคับให้อยู่ในสถานที่อันจำกัด เก็บตัวไว้ในสถานที่อันจำกัด)

- จัดให้อยู่อาศัย (จัดให้พักพิง พักผ่อน)

- รับไว้ (รับหรือพาคนไปสู่ที่พักเพื่อเก็บเข้าที่ หรือเอาเข้าที่)

๕.๑.๓.๒ ถูกกระทำด้วยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

- ข่มขู่ (ทำให้กลัว ทำให้เสียขวัญ ทำให้ผู้อื่นต้องกลัว ว่าจะเกิดความเสียหายเป็นภัยแก่ ตนเอง แก่สกุลแห่งตน หรือแก่ทรัพย์สินของตน เป็นภัยอันใกล้จะถึงและอย่างน้อยร้ายแรงถึงขนาดที่จะพึงกลัว)

- ใช้กำลังบังคับ (ใช้แรงบังคับให้ทำ หรือใช้อำนาจสั่งให้ทำ หรือให้ปฏิบัติ หรือให้จำต้องทำ หรือให้เป็นไปตามความประสงค์โดยกระทำแก่กายหรือจิตใจ ด้วยแรงกายภาพหรือวิธีอื่นใด เป็นเหตุให้บุคคลอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้)

- ลักพาตัว (แอบหรือลอบนำคนไปหรือนำคนมา โดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม)

- ฉ้อฉล (ใช้อุบายหลอกลวงโดยเอาความเท็จมากล่าวเพื่อให้เขาหลงผิด)

- หลอกลวง (ใช้อุบายทุจริตลวงให้เข้าใจผิด แสดงข้อความอันเป็นเท็จหรือปกปิดข้อความจริงที่ควรบอกให้แจ้งเพื่อให้บุคคลอื่นเข้าใจผิด)

- ใช้อำนาจโดยมิชอบ (ใช้อิทธิพลที่จะบังคับให้ผู้อื่นต้องยอมทำตาม ไม่ว่าจะด้วยความสมัครใจหรือไม่ หรือตามที่สามารถบันดาลให้เป็นไปตามความประสงค์ การปฏิบัติ การกระทำเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ เป็นต้น)

- โดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล

ถ้ากระทำต่อเด็ก แม้จะไม่ใช้วิธีการดังกล่าวข้างต้น และไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กนั้นเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๕.๑.๓.๓ ถูกกระทำโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ดังนี้

- การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี (การได้ประโยชน์จากการค้าประเวณี การค้าประเวณี หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ)

- การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก (การทำให้เกิดมีขึ้นตามที่ต้องการด้วยอาศัยแรงงานหรือเครื่องจักร หรือโฆษณาให้แพร่หลายซึ่งสิ่งของหรือวัสดุต่างๆ ในทางที่ผิดศีลธรรม)

- การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น (การได้ประโยชน์ทางเพศในรูปแบบต่างๆ)

- การเอาคนลงเป็นทาส (ทาส หมายถึง บุคคลซึ่งตกอยู่ใต้อำนาจของบุคคลอื่นโดยสิ้นเชิง และจะต้องทำงานให้บุคคลอื่นนั้น)

- การนำคนมาขอทาน (ขอทาน หมายถึง ขอเงินหรือสิ่งของเลี้ยงชีวิต)

- การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ (การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ หมายความว่า การข่มขืนใจให้ทำงานหรือบริการ (บริการ หมายถึง การปฏิบัติรับใช้ การให้ความสะดวกต่างๆ หรือการปฏิบัติอื่นๆ ที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเกิดความพึงพอใจ) โดยทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียง หรือทรัพย์สิน ของบุคคลนั้นเองหรือของผู้อื่น โดยขู่เข็ญด้วยประการใดๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย หรือโดยทำให้บุคคลนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้)

- การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า

- การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล (การขูดรีด หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับเอา การแสวงหาประโยชน์โดยวิธีบีบบังคับให้ยินยอม)

๕.๑.๔ ข้อควรคำนึง

๕.๑.๔.๑ อายุของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

- ควรสอบถามให้ได้ข้อมูลว่า ผู้เสียหายถูกกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ครั้งแรกเมื่อใด เพื่อพิจารณาว่าขณะเกิดเหตุผู้เสียหายอายุเท่าใด เป็นเด็กหรือไม่

- ควรพิจารณาลักษณะทางกายภาพของผู้เสียหาย โดยเฉพาะรูปร่างหน้าตา เพื่อประเมินเบื้องต้นว่าผู้เสียหายมีอายุเป็นเด็กหรือไม่ หากมีอายุที่ก้ำกึ่งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ต้องจัดให้บุคคลนั้นได้ตรวจร่างกายทางการแพทย์ โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด

๕.๑.๔.๒ การพิจารณาว่าบุคคลใดจะเป็นผู้เสียหายหรือไม่ จะต้องมีองค์ประกอบครบทั้ง ๓ ข้อ ตามที่กำหนดไว้ข้างต้น ยกเว้นกรณีผู้เสียหายที่เป็นเด็กไม่ต้องมีองค์ประกอบข้อ ๒ ก็ได้

๕.๑.๔.๓ การที่ผู้เสียหายสมัครใจในเบื้องต้น การเข้าเมืองโดยถูกต้องตามกฎหมาย หรือการได้รับใบอนุญาตให้ทำงานของคนต่างด้าว มิได้หมายความว่าผู้นั้นจะไม่เป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ควรซักถามให้ได้ข้อเท็จจริงทั้งหมดว่า มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์เกิดขึ้นในภายหลังหรือไม่

๕.๑.๔.๔ ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเบื้องต้นยังไม่ชัดเจน อันเนื่องมาจากการสื่อสารทางด้านภาษา การไม่ให้ถ้อยคำของบุคคล เจ็บป่วย หรือการอื่นใด จำเป็นต้องใช้เวลาในการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่

๕.๑.๔.๕ การพิจารณาเหตุอันควรเชื่อว่าบุคคลใดอาจเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่อาจพิจารณาจาก

- อายุ เช่น อายุที่ก้ำกึ่งระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่ ต้องจัดให้บุคคลนั้นได้ตรวจร่างกายทางการแพทย์โดยการตรวจฟันหรือตรวจร่างกายด้วยวิธีอื่นใด
- สภาพร่างกายและจิตใจ เช่น มีบาดแผล ร่องรอยการถูกทำร้าย มีอาการตื่นตระหนก หวาดกลัว เศร้าซึม เจ็บป่วย
- สถานที่ที่ไปพบเป็นสถานที่ที่มีการค้ามนุษย์
- การอยู่ร่วมกันกับผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์
- การรับแจ้งหรือการขยายผลจากผู้เสียหาย
- สภาพที่ทำงาน ที่อยู่อาศัย น่าจะมีการกักขัง หน่วงเหนี่ยว ขาดอิสรภาพ
- ข้อมูลอื่นที่ได้จากการสอบถามแล้วน่าเชื่อว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๕.๑.๔.๖ การทำสัญญาเพื่อให้เป็นหนี้จำนวนมากจนไม่สามารถทำงานใช้หนี้ได้หมด อาจเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบรูปแบบหนึ่งของการค้ามนุษย์

๕.๑.๔.๗ การคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ให้พิจารณาตามบันทึกข้อตกลงระดับชาติ/ระดับภูมิภาคประกอบการดำเนินงานด้วย

๕.๑.๔.๘ การกระทำของบุคคลใดที่พบในขณะคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ แม้จะไม่เป็นความผิดฐานค้ามนุษย์ ก็อาจเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นได้ เช่น

- ประมวลกฎหมายอาญา
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙
- พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖
- พระราชบัญญัติจัดหางานและคุ้มครองคนหางาน พ.ศ. ๒๕๒๘
- พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
- พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑
- พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
- พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

(ตัวอย่างแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์)

แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

ลำดับที่.....

สถานที่สัมภาษณ์.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

แบบสัมภาษณ์นี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า วันนี้ เวลา.....น. เจ้าพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย.....

.....

.....

.....

ได้ร่วมกันสัมภาษณ์บุคคลเพื่อพิจารณาการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยได้ข้อมูล ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล ( ) ด.ญ. ( ) ด.ช. ( ) นางสาว ( ) นาง ( ) นาย ..... (ในกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อ-สกุลได้ อาจจะระบุตำหนิ รูปพรรณ หรือลักษณะพิเศษ คือ .....

.....)

วัน/เดือน/ปีเกิด..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ ..... ( ) อื่นๆ โปรดระบุ.....

ชื่อ-สกุลบิดา ..... ชื่อ-สกุลมารดา .....

ที่อยู่.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

เอกสารประจำตัวอื่นๆ ( ) มี โปรดระบุ ..... ( ) ไม่มี

เดินทางเข้า-ออกประเทศโดยช่องทางใด .....

วิธีการเดินทาง ( ) เดินเท้า

( ) ยานพาหนะ โดย ( ) รถยนต์ ( ) รถโดยสาร ( ) อื่นๆ ระบุ.....

ชื่อ-สกุลของผู้ช่วยเหลือในการเดินทาง .....

๒. ถูกกระทำในลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

( ) จัดหา ( ) ซื้อ ( ) ขาย

( ) จำหน่าย ( ) พามาจาก ( ) ส่งไปยังที่ใด

( ) หน่วงเหนี่ยว ( ) กักขัง ( ) จัดให้อยู่อาศัย

( ) รับไว้

๓. ถูกกระทำตามข้อ ๒. โดยวิธีการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

( ) ข่มขู่ ( ) ใช้กำลังบังคับ ( ) ลักพาตัว

( ) ฉ้อฉล ( ) หลอกลวง ( ) ใช้อำนาจโดยมิชอบ

( ) โดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล ให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล

๔. ถูกกระทำตามข้อ ๒. และ ๓. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

( ) การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี ( ) การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามาก

( ) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น ( ) การเอาลงเป็นทาส

( ) การนำมาขอทาน ( ) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ

( ) การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า ( ) การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล

๕. พฤติการณ์และความเห็น

พฤติการณ์โดยย่อ .....

.....

สรุปความเห็น

( ) ไม่เข้าข่ายการค้ามนุษย์

( ) อาจจะเข้าข่ายการค้ามนุษย์ ควรให้ความคุ้มครองชั่วคราว หรือรอการตรวจสอบอีกครั้ง

( ) เข้าข่ายการค้ามนุษย์

๖. ข้อเสนอแนะในการให้ความช่วยเหลือ

.....

.....

.....

จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ถูกสัมภาษณ์

(.....)

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ล่าม

(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ).....ผู้สัมภาษณ์/บันทึก

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

๑. ถ้ากระทำต่อเด็ก แม้จะไม่ใช้วิธีการตามข้อ ๓ ข้างต้น และไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ให้ถือว่าเด็กนั้นเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๒. กรณีผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือขวาแทนการลงลายมือชื่อ

๕.๒ ผลการคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์

หลังจากมีการเข้าตรวจค้น ช่วยเหลือบุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และทำการสัมภาษณ์บุคคลดังกล่าวเพื่อคัดแยกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ แต่ในการคัดแยกอาจมีเจ้าหน้าที่จากหลายหน่วยงานมาร่วมดำเนินการ ดังนั้น ในการสรุปความเห็น เพื่อมิให้เกิดการขัดแย้งจึงควรมีการประชุมทำความเข้าใจเกี่ยวกับความเห็นดังกล่าว ซึ่งในทางปฏิบัติแบ่งการสรุปความเห็นเป็น ๕ แนวทางดังนี้

๕.๒.๑ กรณีไม่เข้าข่ายการค้ามนุษย์

ให้เก็บแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ไว้เป็นหลักฐาน แต่กรณีมีการคัดแยกผู้เสียหายจำนวนหลายรายจากสถานที่เดียวกันหรือเป็นคดีเดียวกันให้นำบุคคลที่คัดแยกและแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ดังกล่าวมอบให้พนักงานสอบสวน เพื่อพนักงานสอบสวนจะได้สอบสวนปากคำเป็นพยานประกอบการสอบสวน หรือหากเป็นความผิดตามกฎหมายอื่นก็ให้จับกุมส่งพนักงานสอบสวนดำเนินคดี โดยนำแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แนบบันทึกการจับกุม เพื่อแสดงให้เห็นว่าได้มีการคัดแยกผู้เสียหายประกอบการดำเนินคดีด้วย

๕.๒.๒ กรณียังไม่ชัดเจนว่าผู้แจ้งเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรืออาจจะเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

หากมีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ หากจะจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ **พนักงานเจ้าหน้าที่** ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔ จะต้องรายงานให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ อธิบดีกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า ทั้งนี้ ต้องไม่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงนับตั้งแต่วันที่จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว หากมีความจำเป็นจะต้องให้การคุ้มครองเกินกว่ากำหนดเวลาดังกล่าวให้พนักงานเจ้าหน้าที่ยื่นคำร้องต่อศาลขอคุ้มครองชั่วคราวได้อีก ทั้งนี้ ศาลมีอำนาจอนุญาตได้ไม่เกิน ๗ วันโดยจะกำหนดเงื่อนไขใดๆ ไว้ด้วยก็ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ดำเนินการจะต้องเป็นข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรขึ้นไป (ตำรวจชั้นผู้ใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒ (๑๗)) หรือผู้ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ โดยในทางปฏิบัติให้นำบุคคลดังกล่าวมาสอบปากคำในฐานะผู้ให้ถ้อยคำ และรวบรวมพยานหลักฐานเบื้องต้น เพื่อประกอบการยื่นคำร้องต่อศาลว่ามีความจำเป็นจะต้องแสวงข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่า เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์อย่างไร หากศาลไม่อนุญาตให้ยุติการคุ้มครองชั่วคราว หากศาลอนุญาตต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในสถานที่อันสมควรตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดซึ่งมิใช่ห้องขังหรือสถานคุมขัง เมื่อครบกำหนด ๗ วันตามที่ศาลอนุญาตแล้วยังไม่มีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายให้ยุติ

การคุ้มครองชั่วคราว แล้วให้พิจารณาดำเนินการตามข้อ ๑. แต่หากมีพยานหลักฐานพิจารณาได้ว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ให้ส่งตัวผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวนดำเนินการรับคำร้องทุกข์และส่งตัวให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ความช่วยเหลือต่อไป

กรณีมีผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์หลายราย ให้ส่งเอกสารการดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ ดังกล่าวให้พนักงานสอบสวนประกอบการสอบสวน และพิจารณาจัดบุคคลดังกล่าวเป็นพยานประกอบการดำเนินคดี

๕.๒.๓ กรณีเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสียหายในความผิดฐานเข้ามา ออกไปหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฐานปลอมหรือใช้หนังสือเดินทางปลอม ตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเฉพาะที่เกี่ยวกับการติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตามหรือรบเร้าบุคคลเพื่อค้าประเวณีและการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อค้าประเวณี หรือความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น ควรที่จะคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นก่อนว่าบุคคลที่จะจับเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ หากเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้วก็ไม่ควรที่จะจับกุมบุคคลดังกล่าวในความผิดข้างต้น

หากผลการคัดแยกพบว่า เป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ให้ส่งตัวผู้เสียหายให้พนักงานสอบสวน ดำเนินการรับคำร้องทุกข์และส่งตัวให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ให้ความช่วยเหลือต่อไป

๕.๒.๔ กรณีการคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์กระทำโดยหลายหน่วยงานและมีความเห็นแตกต่างกัน

ให้นำบันทึกข้อตกลง เรื่องการดำเนินงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรเอกชนกรณีการค้าเด็กและหญิง ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๖ เป็นแนวทางปฏิบัติ โดยให้พนักงานสอบสวนเป็นผู้พิจารณาพร้อมบันทึกเหตุผลและความเห็นของแต่ละหน่วยเสนอหัวหน้าสถานีตำรวจในเขตรับผิดชอบ นั้นๆ เป็นผู้ชี้ขาด

๕.๒.๕ กรณีบุคคลมีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี และอาจเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

โดยบุคคลดังกล่าวมีพฤติการณ์ที่เสี่ยงต่อการถูกละเมิดหรือเสี่ยงต่อการเป็นผู้กระทำผิดตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติอาจนำตัวบุคคลดังกล่าวส่งมอบให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ เพื่อทำการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพแล้วจึงทำการสืบสวนสอบสวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการดำเนินคดีความผิดฐานค้ามนุษย์ต่อไป

(๕.๓ ตัวอย่างแบบฟอร์มคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราวตามมาตรา ๒๙)

(คำร้อง) ที่...../๒๕.....

ขอคุ้มครองชั่วคราว ศาล.....

วันที่..... เดือน..... พุทธศักราช ๒๕.....

ข้าพเจ้า..... ตำแหน่ง.....

อายุ.....ปี พนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ตามบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ เลขที่..... ออกเมื่อ.....

อาชีพ..... สถานที่ทำงาน..... แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

โทรศัพท์..... ขอยื่นคำร้องขอคุ้มครองชั่วคราว ดังมีข้อความที่จะกล่าวต่อไปนี้

☐ ข้อ ๑. ด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ข้างต้น ได้รับแจ้งจาก..... ให้เข้าช่วยเหลือบุคคลซึ่งเชื่อว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ บริเวณ.....

..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

☐ ข้อ ๒. เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ร่วมกับ.....

เข้าทำการตรวจค้นที่บริเวณดังกล่าวพบบุคคลตามรายชื่อดังต่อไปนี้

๒.๑.....

๒.๒.....

จากการคัดแยกผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ พบว่า บุคคลดังกล่าวข้างต้น**อาจจะเข้าข่ายเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์** โดยมีเหตุจำเป็นจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าวเพิ่มเติม และหากไม่คุ้มครองบุคคลดังกล่าว เกรงว่าอาจได้รับอันตรายจากกลุ่มขบวนการค้ามนุษย์ซึ่งยังไม่สามารถติดตามจับกุมตัวมาดำเนินคดีได้ จึงจัดให้ความคุ้มครองชั่วคราวบุคคลดังกล่าว ที่บริเวณ..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... ซึ่งเป็นสถานที่ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กำหนด ตั้งแต่วันที่ ..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....น. โดยได้รายงานให้..... ทราบแล้ว

ข้อ ๓. บัดนี้จะครบกำหนดการคุ้มครองชั่วคราวนาย/น.ส./ด.ช./ด.ญ..... เป็นเวลา ๒๔ ชั่วโมง ในวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....น. นับแต่วันที่จัดให้บุคคลดังกล่าวอยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว แต่เนื่องจากมีเหตุจำเป็นจะต้องแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมดังนี้

๓.๑.....

๓.๒.....

๓.๓.....

และหากไม่คุ้มครองบุคคลดังกล่าว เกรงว่าอาจได้รับอันตรายจาก.....

.....

.....

ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการแสวงหาข้อเท็จจริง และเพื่อคุ้มครองป้องกันภัยแก่บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดฐานค้ามนุษย์ ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๙ จึงขอประทานศาลได้โปรดอนุญาตให้. นาย/น.ส./ด.ช./ด.ญ..... อยู่ในความคุ้มครองชั่วคราว ที่บริเวณ ..... หมู่ที่..... แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ..... จังหวัด..... ต่อไปอีกมีกำหนด ๗ วัน นับตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... ถึงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

ขอประทานศาลได้โปรดอนุญาตตามคำขอด้วย

ควรมิควรแล้วแต่จะโปรด

ลงชื่อ..... ผู้ร้อง

คำร้องฉบับนี้ ข้าพเจ้า..... พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นผู้เรียง/พิมพ์

ลงชื่อ..... ผู้เรียง/พิมพ์

๖. การจับและการจัดทำบันทึกการจับผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

เนื่องจากพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๔๑ ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีกับผู้เสียหายในความผิดฐานเข้ามา ออกไปหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง ความผิดฐานแจ้งความเท็จต่อเจ้าพนักงาน ฐานปลอมหรือใช้หนังสือเดินทางปลอมตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีเฉพาะที่เกี่ยวกับการติดต่อ ชักชวน แนะนำตัว ติดตามหรือรบเร้าบุคคลเพื่อค้าประเวณีและการเข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อค้าประเวณี หรือความผิดฐานเป็นคนต่างด้าวทำงานโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว ดังนั้น การพิจารณาจับบุคคลหนึ่งบุคคลใด ควรที่จะคัดแยกผู้เสียหายเบื้องต้นก่อนว่าบุคคลที่จะจับเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์หรือไม่ หากเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์แล้วก็ไม่ควรจับกุมบุคคลดังกล่าวในความผิดฐานดังกล่าว

การจับจะต้องกระทำโดยพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘ ซึ่งจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ ยกเว้นเมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าหรือเมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าผู้นั้นน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภยันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำผิดหรือเมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้น แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้

และเจ้าพนักงานผู้จัดการตามหมายจับ จะขอความช่วยเหลือจากบุคคลใกล้เคียงเพื่อจัดการตามหมายจับนั้นก็ได้ แต่จะบังคับให้ผู้ใดช่วยโดยอาจเกิดอันตรายแก่เขานั้นไม่ได้ และเจ้าพนักงานจะขอให้บุคคลที่อยู่ใกล้เคียงจับผู้อื่นได้เฉพาะกรณีที่มีหมายจับบุคคลที่จะถูกจับเท่านั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๒

การปฏิบัติเกี่ยวกับการจับกำหนดไว้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๔ และมีแนวทางการปฏิบัติดังนี้

๖.๑ แนวทางการปฏิบัติในการจับของเจ้าพนักงาน ณ สถานที่จับ มีขั้นตอนดังนี้

๖.๑.๑ แจ้งแก่ผู้ที่ถูกจับว่าเขาต้องถูกจับ

๖.๑.๒ ถ้ามีหมายจับให้แสดงหมายจับต่อผู้ถูกจับ

๖.๑.๓ แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกจับทราบ (แจ้งข้อกล่าวหาครั้งที่ ๑)

๖.๑.๔ แจ้งสิทธิให้ผู้ถูกจับทราบว่า

ก. มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้

ข. ถ้าให้การถ้อยคำที่ให้การนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้

ค. มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ

๖.๑.๕ สั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับพร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ

๖.๑.๖ ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

๖.๑.๗ ถ้าผู้ถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับ หรือหลบหนี หรือพยายามจะหลบหนี ผู้จับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันทั้งหลายเท่าที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น

๖.๑.๘ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับกุม ซึ่งจะต้อง

ก. สามารถดำเนินการได้โดยสะดวกและ

ข. ไม่เป็นการขัดขวางการจับ หรือไม่เป็นการขัดขวางการควบคุม หรือไม่ทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

๖.๑.๙ ถ้าสะดวกให้เขียนบันทึกการจับ

๖.๑.๑๐ ถ้าผู้ถูกจับได้รับบาดเจ็บให้จัดการพยาบาลผู้ถูกจับเสียก่อนนำตัวส่งพนักงานสอบสวนก็ได้

๖.๒ แนวทางการปฏิบัติในการจับของเจ้าพนักงาน ณ ที่ทำการของพนักงานสอบสวน ต้องปฏิบัติ ดังนี้

๖.๒.๑ ให้ผู้จับแจ้งข้อกล่าวหาและรายละเอียดเหตุแห่งการจับให้ผู้ถูกจับทราบ (แจ้งข้อกล่าวหาครั้งที่ ๒)

๖.๒.๒ ถ้ามีหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านหมายจับให้ฟัง

๖.๒.๓ ถ้ายังไม่ได้เขียนบันทึกการจับ ให้เขียนบันทึกการจับ

๖.๒.๔ มอบสำเนาบันทึกการจับให้กับผู้ถูกจับคนละ ๑ ฉบับ

๖.๒.๕ ให้ส่งตัวผู้ถูกจับแก่พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจของที่ทำการพนักงานสอบสวนนั้น

(๖.๓ ตัวอย่างบันทึกการจับโดยเจ้าพนักงาน)

ป.จว.ข้อ เวลา น.
คดีอาญาที่
บัญชีของกลางลำดับที่

บันทึกการจับ

สถานที่ทำการบันทึก.....
วัน เดือน ปี ที่บันทึก.....
วัน เดือน ปี ที่จับ.....
สถานที่จับที่..... สถานที่เกิดเหตุ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....
นามเจ้าพนักงานตำรวจที่จับ.....
.....
ได้ทำการจับกุมตัว (ชื่อ-นามสกุลผู้ถูกจับ) อายุ ..... ปี สัญชาติ ..... หมายเลขประจำตัวประชาชน เลขที่ ..... ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....
และเด็กหญิงจำนวน ..... คน ซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ในคดีนี้ ประกอบด้วย

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย อายุ ..... ปี สัญชาติ ..... หมายเลขประจำตัวประชาชน เลขที่ ..... ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....

๒. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย อายุ ..... ปี สัญชาติ ..... หมายเลขประจำตัวประชาชน เลขที่ ..... ที่อยู่ เลขที่..... ต..... อ..... จ.....
พร้อมด้วยของกลาง

๑. ระบุว่าของกลางคืออะไร ระบุหมายเลขที่อ้างอิงของกลาง และตรวจค้นหรือยึดได้จากตำแหน่งใด จากใคร

๒. .....
โดยกล่าวหาว่า พฤติการณ์ในคดีกล่าวคือ ให้บรรยายพฤติการณ์ในการเข้าทำการจับ .....
.....
.....
.....
จากนั้นเจ้าหน้าที่ตำรวจชุดจับกุม จึงได้นำตัว ..... ผู้ถูกจับและของกลางทั้งหมดส่งพนักงานสอบสวน บก.ปคม. ดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป โดยในส่วนของเด็กหญิงจำนวน ..... คน ซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ได้นำส่งตัวให้กับบ้านพัก ..... จ. .....
เพื่อฟื้นฟูเยียวยา คุ้มครองสวัสดิภาพต่อไป

การกระทำของ ชื่อ-นามสกุล ผู้ถูกจับเป็นความผิดฐาน

๑. ค้ามนุษย์ โดยกระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปี (ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖, ๕๒)

๒. เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือชักพาไปซึ่งเด็กอายุกว่าสิบห้าปี แต่ไม่เกินสิบแปดปี เพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี “แม้บุคคลนั้นจะยินยอมก็ตาม” (ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๙)

๓. เพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งเด็กอายุเกินกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปี โดยกระทำแก่ผู้สืบสันดาน (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๒, ๒๘๕) พร้อมทั้งแจ้งให้ผู้ถูกจับทราบด้วยว่า ผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะไม่ให้การหรือให้การก็ได้ และถ้อยคำของผู้ถูกจับนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้ และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความ ผู้ถูกจับทั้งสองคนรับทราบข้อกล่าวหาและสิทธิของผู้ถูกจับดังกล่าวข้างต้นแล้วขอให้การวัน เดือน ปีที่เกิดเหตุ

อนึ่ง ในการจับครั้งนี้ เจ้าพนักงานตำรวจมิได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้ใดเสียหาย สูญหาย หรือเสื่อมค่าแต่ประการใด และมิได้ทำให้ผู้ใดได้รับอันตรายแก่กายหรือจิตใจแต่อย่างใด

ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ถูกจับฟังแล้ว รับรองว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ) ..... ผู้ถูกจับ
(.....)
พ.ต.อ. ..... หน.ชุดจับกุม
(.....)

พ.ต.ท. ..... จับกุม	พ.ต.ท. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
พ.ต.ท. ..... จับกุม	พ.ต.ท. ..... จับกุม
(.....)	(.....)

ร.ต.อ. ..... จับกุม/บันทึก/อ่าน
(.....)

ด.ต. ..... จับกุม	ด.ต. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
ด.ต. ..... จับกุม	ด.ต. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
ด.ต. ..... จับกุม	ด.ต. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
ด.ต. ..... จับกุม	ด.ต. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
ด.ต.หญิง ..... จับกุม	จ.ส.ต. ..... จับกุม
(.....)	(.....)
ส.ต.อ. ..... จับกุม	ส.ต.อ. ..... จับกุม
(.....)	(.....)

ได้รับสำเนาบันทึกจับกุมไว้แล้ว
(ลงชื่อ) ..... ผู้ถูกจับ
(.....)

๗. การสอบสวนคดีค้ามนุษย์

๗.๑ การรับแจ้งความ

๗.๑ การรับแจ้งความ : เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ มีความเกี่ยวเนื่องกับกฎหมายหลายฉบับ จึงมีแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

๗.๑.๑ กรณีมีเจ้าหน้าที่ตำรวจ หรือหน่วยงานภาครัฐหรือเอกชนพาผู้เสียหายมาร้องทุกข์ พนักงานสอบสวนต้องรับตัวผู้เสียหาย พร้อมแบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดกรองผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ หรือกรณีเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนแล้วพบเอง โดยเจ้าหน้าที่ตำรวจสืบสวนได้เบาะแสการกระทำความผิดตามสถานบริการ ร้านคาราโอเกะ ร้านอาหาร โรงแรม

๗.๑.๒ กรณีผู้เสียหายหรือญาติหรือมีผู้พาผู้เสียหายมาร้องทุกข์ หรือได้รับการร้องขอความช่วยเหลือ ทั้งจากองค์กรเอกชนทั้งในและระหว่างประเทศ หน่วยราชการจาก พม. กรมการกงสุล (หน่วยงานช่วยเหลือคนไทยในต่างประเทศ) ญาติผู้เสียหายร้องทุกข์ เช่น โรงงานอาหารทะเล โรงงานคอนกรีต โรงงานผลิตหมูยอ หรือบุตรหลาน ญาติ เพื่อนถูกล่อลวงไปขายบริการทางเพศ การบังคับใช้แรงงานหรือพามาขอทาน แล้วไม่อยู่ในสภาพที่จะช่วยเหลือตัวเองได้และได้ขอความช่วยเหลือผ่านญาติ หรือประชาชนพบเห็นแล้วแจ้งเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง พนักงานสอบสวนต้องจัดให้มีการคัดกรองเหยื่อหรือผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ตามแบบสัมภาษณ์ (หน้า ๑๓๓-๑๓๕)

๗.๒ การสอบปากคำผู้เสียหาย

ก่อนลงมือสอบปากคำผู้เสียหายต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการให้ถ้อยคำ เพื่อให้ได้ข้อมูลทางคดีและพยานหลักฐานที่ถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วนมากที่สุดโดยการสอบสวนให้อยู่ภายในกรอบสมมุติฐานของฐานความผิดที่เกี่ยวข้อง เพื่อทราบว่าผู้กระทำความผิด ผู้ร่วมกระทำความผิด ผู้สมคบเป็นใครและคำให้การมีความน่าเชื่อได้มากน้อยเพียงใด ประเด็นที่ต้องการขยายผลหรือดำเนินการต่อไปหลังการให้ปากคำมีอย่างไรบ้าง ดังนั้น เพื่อความสมบูรณ์ของการสอบสวนผู้เสียหาย ก่อนลงมือทำการสอบสวน ผู้สอบสวนจะต้องซักถามข้อมูลเบื้องต้นจากผู้เสียหายไว้เพื่อวางแผนการสอบสวน และเตรียมพยานหลักฐานเท่าที่มีประกอบการสอบปากคำ จึงควรกำหนดประเด็นหลักเพื่อการสอบปากคำไว้ก่อน ดังนี้

๗.๒.๑ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อทั่วไป (หน้า ๑๕๗-๑๕๙)

๗.๒.๒ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อที่เดินทางจากประเทศไทยแล้วไปตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ในต่างประเทศที่เรียกว่าประเทศไทยเป็นประเทศต้นทาง (หน้า ๑๖๐)

๗.๒.๓ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เดินทางมาจากประเทศอื่นเข้ามายังประเทศไทยแล้วจะเดินทางไปยังต่างประเทศ แต่พบว่าจะเป็นเหยื่อของการค้ามนุษย์ที่เรียกว่าประเทศไทยเป็นประเทศทางผ่าน (หน้า ๑๖๑)

๗.๒.๔ การกำหนดประเด็นสอบปากคำผู้เสียหายที่เดินทางเดินทางมาจากประเทศอื่น แล้วมาตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ในประเทศไทยหรือที่เรียกว่า ประเทศไทยเป็นประเทศปลายทาง (หน้า ๑๖๒-๑๖๓)

การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นผู้ใหญ่ ชายหรือหญิง

ในกรณีเป็นความผิดอื่นนอกจากความผิดเกี่ยวเพศ ให้ดำเนินการสอบสวนตามปกติ

ในกรณีเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ ถ้าผู้เสียหายเป็นหญิงให้พนักงานสอบสวนหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น และผู้เสียหายจะขอให้บุคคลใดอยู่ร่วมในการถามปากคำนั้นด้วยก็ได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓

การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นเด็ก

ผู้เสียหายในคดีมีทั้งเด็กชาย เด็กหญิง การสอบสวนผู้เสียหายที่เป็นเด็กให้ดำเนินการสอบสวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ และก่อนเริ่มถามปากคำให้แจ้งสิทธิเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคหนึ่งให้เด็กทราบ ในกรณีเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศ และผู้เสียหายเป็นหญิงให้พนักงานสอบสวนหญิงเป็นผู้สอบสวน เว้นแต่ผู้เสียหายนั้นยินยอมหรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทั้งนี้ อาจจะจัดหาบุคคลที่เด็กร้องขอให้เข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย

คดีนอกราชอาณาจักร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ นอกจากจะมีพนักงานอัยการร่วมสอบสวน แล้วต้องแจ้งพนักงานอัยการคุ้มครองเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ ร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำผู้เสียหายเด็กอายุต่ำกว่าสิบห้าปี ไม่ต้องสาบานตน ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๑๑๒ การสอบสวนให้ใช้ภาษาไทย ในกรณีที่ผู้เสียหายคนต่างด้าวให้ใช้ล่ามแปล ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓

ผู้เสียหายที่ไม่สามารถพูดหรือได้ยิน หรือสื่อความหมายได้ และไม่มีล่ามภาษามือ ให้พนักงานสอบสวนจัดหาล่ามภาษามือให้หรือจัดให้ถาม ตอบ หรือสื่อความหมายโดยวิธีอื่นที่เห็นสมควร ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓ ผู้เสียหายที่เป็นคนหูหนวก หรือเป็นใบ้ หรือทั้งหูหนวกและเป็นใบ้นั้นอาจถูกถามหรือให้คำตอบโดยวิธีเขียนหนังสือ หรือโดยวิธีอื่นใดที่สมควรได้ และคำเบิกความของบุคคลนั้นๆ ให้ถือว่าเป็นคำพยานบุคคล ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๖

โครงสร้างของข้อเท็จจริงความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์

การสอบสวนผู้เสียหายในคดีค้ามนุษย์ทุกประเภทความผิด ต้องให้ได้ข้อมูลต่อไปนี้

๑. ชื่อ อายุ ที่อยู่ บิดามารดา ประวัติส่วนตัวเล็กน้อย เช่น อาชีพ รายได้ การศึกษา สถานภาพครอบครัว พร้อมพยานหลักฐาน

๒. จุดเริ่มต้นการติดต่อ ติดต่อด้วยเรื่องใด พร้อมพยานหลักฐาน

๓. การนำพา คนเดียวหรือกับพวก การส่ง-รับต่อเนื่องกัน พร้อมพยานหลักฐาน

๔. การถูกกระทำ ใครกระทำ ทำอย่างไร ด้วยวิธีการใด พร้อมพยานหลักฐาน

๕. ถูกหน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำร้าย บังคับ อย่างไรหรือไม่ พร้อมพยานหลักฐาน

๖. ผลจากการกระทำ ใครเป็นผู้รับรายได้ บาดเจ็บหรือบาดแผล พร้อมพยานหลักฐาน

๗. การได้รับการช่วยเหลือ หรือหลบหนี พร้อมพยานหลักฐาน

โดยให้ปรากฏรายละเอียด วันเวลาสถานที่เกิดเหตุ พฤติการณ์และการกระทำทั้งหลายแห่งคดี พยานหลักฐานที่มีความเชื่อมโยงและสนับสนุนข้อเท็จจริงดังกล่าว และปรับเข้ากับข้อกฎหมายที่บัญญัติว่าการกระทำดังกล่าวเป็นความผิด

ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการร่างฟ้องของพนักงานอัยการ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘

สาระสำคัญของข้อมูลคดีค้ามนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการค้าประเวณี

ผู้ใหญ่จะเป็นผู้เสียหายต้องเข้าเงื่อนไขถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ค้าประเวณี ตามมาตรา ๖ (๑)

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับผู้ใด ใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน ชักชวนให้ไปทำอะไร ใครรับผู้เสียหายไว้ ใครเป็นผู้จัดหาสถานที่ พักอาศัยที่ใด ติดต่อลูกค้าด้วยวิธีการอย่างไร ใครเป็นผู้ติดต่อ ใครเป็นผู้ควบคุมดูแลสถานที่บริการที่ใด ค่าบริการครั้งละเท่าไร ใครรับค่าบริการไว้ แบ่งกันอย่างไร ใครได้เท่าไร ผู้เสียหายได้เท่าไร มีบัญชีหรือไม่ เหตุที่ต้องให้ส่วนแบ่ง ไม่บริการหรือไม่แบ่งได้หรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขายบริการหรือไม่ ขณะเกิดเหตุผู้เสียหายอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ใด ถ้าเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรู้หรือไม่ รู้แล้วทำอย่างไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง หลักฐานทางการเงิน และธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน รายรับ รายจ่าย เงินส่วนแบ่ง เงินของกลาง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แน่ชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย ฯลฯ

คดีค้ามนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการบังคับใช้แรงงาน

เด็กจะเป็นผู้เสียหาย ต้องเข้าเงื่อนไขการบังคับใช้แรงงานหรือบริการ

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับผู้ใด สมัครใจมาทำงาน หรือใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน ชักชวนด้วยข้อความว่าอย่างไร เสียค่าเดินทางเองหรือใครออกให้ ใครพามาส่งที่ทำงาน ใครรับไว้ ได้ทำงานตามที่ถูกชักชวนหรือไม่ งานที่ทำเป็นงานอะไร ถ้างานไม่ตรงกับที่ชักชวน หรือต้องทำงานหนัก งานเสี่ยง สมัครใจทำงานหรือไม่ ถ้าไม่สมัครใจ ได้โต้แย้งอย่างไรหรือไม่ ไม่ทำงานได้หรือไม่ ทำงานกี่ชั่วโมง พักผ่อน ทานอาหาร เพียงพอหรือไม่ ใครเป็นผู้ควบคุมให้ทำงาน ผู้ควบคุมเกี่ยวข้องกับนายจ้างหรือผู้ที่รับไว้อย่างไร ผลจากการทำงานบาดเจ็บ บาดแผลมีหรือไม่ รักษาอย่างไร มีข้อตกลงเรื่องการทำงานและค่าจ้างหรือไม่ กับผู้ใด ใครเป็นนายจ้าง ได้รับค่าจ้างครบถ้วนหรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ทำงานหรือไม่ อย่างไร ถ้าผู้เสียหายเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรู้หรือไม่ รู้แล้วทำอย่างไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง สัญญาจ้าง หลักฐานทางการเงินและธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน ค่าแรง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แน่ชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย ฯลฯ

คดีค้ามนุษย์จากการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการขอทาน

ผู้ใหญ่จะเป็นผู้เสียหายต้องเข้าเงื่อนไข ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขอทาน ตามมาตรา ๖ (๑)

ผู้เสียหายพักอาศัยอยู่กับผู้ใด สมัครใจมาขอทานหรือใครเป็นผู้ติดต่อชักชวน รู้หรือไม่ว่าต้องมาขอทาน เสียค่าเดินทางเองหรือใครออกให้ ใครเป็นผู้พามาขอทาน สถานที่ขอทาน ใช้อุปกรณ์อะไรประกอบการขอทาน ขณะขอทานมีใครควบคุมดูแล รายได้จากการขอทานต่อวัน ขอทานตั้งแต่เวลาใดถึงเวลาใด เงินที่ได้จากการขอทานเก็บไว้ที่ใด ใครเก็บ ใช้ประโยชน์อย่างไร คนที่พามา และควบคุม ขอทานเกี่ยวข้องกับผู้เสียหายอย่างไร เมื่อเลิกขอทานต่อวัน ใครมารับ รับไปที่ใด พักอาศัย ที่ใด มีวันหยุดหรือไม่ สมัครใจขอทานหรือไม่ ถ้าไม่สมัครใจ ได้โต้แย้งอย่างไรหรือไม่ ไม่ขอทานได้หรือไม่ พักผ่อน ทานอาหาร เพียงพอหรือไม่ ถูกข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบให้ขอทานหรือไม่ ขณะเกิดเหตุอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ใด ถ้าเป็นเด็ก พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลรู้หรือไม่ รู้แล้วทำอย่างไร

พยานหลักฐาน ได้แก่ บุคคลที่รู้เห็นการติดต่อระหว่างกลุ่มผู้กระทำผิดกับผู้เสียหาย หลักฐานการติดต่อ จดหมาย โทรศัพท์ อินเตอร์เน็ต หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง หลักฐานทางการเงิน และธนาคาร บันทึกส่วนตัว บันทึกการทำงาน ค่าแรง เงินเหรียญ หรือธนบัตรของกลาง ภาพถ่ายที่เกี่ยวข้อง ร่องรอยบาดแผล รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ หลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แน่ชัดเรื่องอายุ) และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย ฯลฯ

ทุกคดี อายุที่ถูกต้อง ชัดเจนของผู้เสียหาย มีความสำคัญต่อการกล่าวหา ฟ้องร้อง และให้ถามประเด็นข้อเท็จจริงในกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น การทำงานของคนต่างด้าว คนเข้าเมือง กฎหมายเกี่ยวกับแรงงาน ฯลฯ

ทุกคดี ให้พนักงานสอบสวนแจ้งให้ผู้เสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย มาตรา ๓๔

การดำเนินการเกี่ยวกับค่าสินไหมทดแทน มาตรา ๓๔ กำหนดให้พนักงานสอบสวนหรือพนักงานอัยการแจ้งให้ผู้เสียหายทราบในโอกาสแรกถึงสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ และสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย และมาตรา ๓๕ ในกรณีที่ผู้เสียหายมีสิทธิและประสงค์ที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ให้พนักงานอัยการเรียกค่าสินไหมทดแทนแทนผู้เสียหายตามที่ได้รับแจ้งจากปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งกระบวนการในการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนหน่วยงานในกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ที่คุ้มครองผู้เสียหายจะเป็นหน่วยงานหลักในการรวบรวมหลักฐาน เอกสารเกี่ยวกับการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนตามระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้องเสนอปลัดกระทรวงดังกล่าวพิจารณาดำเนินการต่อไป

พยานหลักฐานในคดี โดยหลักจะได้จากคำให้การของผู้เสียหาย และการเข้าช่วยเหลือในขั้นต้น และรวบรวมเพิ่มเติมได้ดังต่อไปนี้

พยานบุคคล พ่อแม่ผู้ปกครอง เพื่อน หรือผู้ที่รู้เห็นในทุกขั้นตอน

พยานวัตถุ โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ รถยนต์ รูปถ่ายที่เกี่ยวข้องทั้งสถานที่และร่องรอยบาดแผล และสิ่งของที่ได้จากที่พักอาศัย

พยานเอกสาร บัญชีรายชื่อ บัญชีรายรับรายจ่าย หนังสือเดินทางเอกสารการผ่านเข้า-ออกด่านตรวจคนเข้าเมือง รายงานความเชื่อมโยงการใช้โทรศัพท์ บัตรผู้ป่วย บิลค่ารักษา

พยานหลักฐานทางเทคโนโลยี หน้าเว็บไซต์ ข้อมูลในคอมพิวเตอร์ และข้อมูลจราจรทางคอมพิวเตอร์ พนักงานเจ้าหน้าที่ และผู้ดูแลเว็บไซต์

พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ รายงานจากสำนักงานพิสูจน์หลักฐานตำรวจ รายงานการตรวจพิสูจน์ของแพทย์ และหลักฐานการตรวจอายุ (กรณีไม่แน่ชัดเรื่องอายุ) และความสัมพันธ์คนในครอบครัว (ดีเอ็นเอ)

แต่ละประเภทคดีจะมีรายละเอียดของพยานหลักฐานเพิ่มเติมขึ้นอยู่กับความสลับซับซ้อนของคดี

การสรุปและมีความเห็นทางคดี เมื่อพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบในการสอบสวน เห็นว่าการสอบสวนเสร็จแล้วให้จัดการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมีความเห็นทางคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐-๑๔๒

ขั้นตอนที่ต้องดำเนินการควบคู่ไปกับการสอบสวน

๗.๓ การรายงานเหตุ

ต้องปฏิบัติตามแบบฟอร์มแบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน เนื่องจากคดีค้ามนุษย์นี้เป็นคดีที่น่าสนใจ ดังนี้

๗.๓.๑ การรายงานเหตุตามระเบียบตามแบบฟอร์มแบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญและเหตุที่ต้องรายงานด่วน (หน้า ๑๖๔)

๗.๓.๒ การแจ้งเหตุไปยังกองการต่างประเทศกรณีผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติ (หน้า ๑๖๕)

๗.๔ การคุ้มครองผู้เสียหาย

เนื่องจากพยานที่สำคัญยิ่งในคดีค้ามนุษย์ คือ ผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อค้ามนุษย์ และอาจถูกคุกคามได้หากไม่ได้รับการคุ้มครองจึงควรดำเนินการดังนี้

๗.๔.๑ ให้ส่งตัวไปรับการคุ้มครองสวัสดิภาพในหน่วยงานของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ (หน้า ๑๖๖)

๗.๔.๒ หากผู้เสียหายไม่ว่าจะเป็นคนไทยหรือคนต่างด้าวที่ไม่ได้เข้าไปรับการคุ้มครองตามข้อ ๗.๔.๑ หากมีความจำเป็นก็ให้ดำเนินการคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยานในคดีอาญา พ.ศ. ๒๕๔๖ และระเบียบคำสั่งที่เกี่ยวข้อง (หน้า ๑๖๗-๑๖๘)

๗.๕ การดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐

เมื่อมีการสอบปากคำผู้เสียหายและตรวจพยานหลักฐานเบื้องต้นแล้วทราบว่า เป็นคดีค้ามนุษย์ที่เป็นความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทย ให้รีบทำหนังสือแจ้งอัยการสูงสุดเพื่อมอบหมายให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ โดยข้อพิจารณาเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ต้องดำเนินการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ (หน้า ๑๖๙-๑๗๐) ได้แก่

๑) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๔ วรรคสอง

๒) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕

๓) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๖

๔) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗

๕) เป็นการกระทำตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘

๗.๖ การสืบพยานไว้ก่อน

มีแนวทางให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑, ๓๖, ๓๗, ๓๘ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณความอาญา มาตรา ๓๒๗ ทวิ โดยยื่นคำร้องต่อพนักงานอัยการเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป (หน้า ๑๗๑)

ความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา เป็นกรณีที่พนักงานสอบสวนประสงค์จะแสวงหาและรวบรวมพยานหลักฐานที่อยู่ต่างประเทศ สามารถประมวลเรื่องผ่านผู้บังคับบัญชาส่งให้กองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อเสนอเรื่องต่ออัยการสูงสุด ผู้ประสานงานกลาง พิจารณาตามตามพระราชบัญญัติความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๓๖, ๓๗ และมาตรา ๓๘ บรรดาพยานหลักฐานและเอกสารที่ได้มาตามกฎหมายนี้ ให้ถือว่าเป็นพยานหลักฐานและเอกสารที่รับฟังได้ตามกฎหมาย

๗.๗ การสอบสวนผู้ต้องหา

เนื่องจากกฎหมายมีการปรับปรุงแก้ไขวิธีการดำเนินการกับผู้ต้องหาไว้หลายบท ดังนั้น การดำเนินการสอบสวนผู้ต้องหาควรดำเนินการ ดังนี้

๗.๗.๑ แจ้งสิทธิผู้ต้องหาก่อนเริ่มถามคำให้การผู้ต้องหา

๗.๗.๒ ประเด็นการสอบปากคำผู้ต้องหาซึ่งเป็นประเด็นทั่วไป (หน้า ๑๗๕-๑๗๘)

๗.๗.๓ กรณีที่ยังไม่สามารถสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ อาจทำบันทึกการสอบถามเบื้องต้น เพื่อซักถามผู้ต้องหาเด็กก่อนก็ได้ (หน้า ๑๗๒-๑๗๔)

๗.๗.๔ การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชนให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

พระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. ๒๕๕๓

มาตรา ๗๐ เมื่อพนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ หรือเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน และคดีนั้นเป็นคดีที่ต้องพิจารณาพิพากษาในศาลเยาวชนและครอบครัว ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบถามเด็กหรือเยาวชนในเบื้องต้นเพื่อทราบชื่อตัว ชื่อสกุล อายุ สัญชาติ ถิ่นที่อยู่ สถานที่เกิดและอาชีพของเด็กหรือเยาวชน ตลอดจนชื่อตัว ชื่อสกุล และรายละเอียดเกี่ยวกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือองค์การ ซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย แล้วแจ้งข้อกล่าวหาให้บุคคลดังกล่าวทราบ และแจ้งให้ผู้อำนวยการสถานพินิจที่เด็กหรือเยาวชนนั้นอยู่ในเขตอำนาจ เพื่อดำเนินการตามมาตรา ๘๒

การสอบถามเบื้องต้นตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำในสถานที่ที่เหมาะสม โดยไม่เลือกปฏิบัติและไม่ปะปนกับผู้ต้องหาอื่นหรือมีบุคคลอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องอยู่ในสถานที่นั้นอันมีลักษณะเป็นการประจานเด็กหรือเยาวชน ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงอายุ เพศ สภาวะของเด็กหรือเยาวชนเป็นสำคัญ และต้องใช้ภาษาหรือถ้อยคำที่ทำให้เด็กหรือเยาวชนสามารถเข้าใจได้โดยง่าย โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ถ้าเด็กหรือเยาวชนไม่สามารถสื่อสารหรือไม่เข้าใจภาษาไทยก็ให้จัดหาล่ามให้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาหรือจัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ หากเด็กหรือเยาวชนประสงค์จะติดต่อสื่อสารหรือปรึกษาหารือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง บุคคลหรือผู้แทนองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วยและอยู่ในวิสัยที่จะดำเนินการได้ ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการให้ตามควรแก่กรณีโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๗๑ เมื่อได้สอบถามเบื้องต้นและแจ้งข้อกล่าวหาตามมาตรา ๗๐ แล้ว ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนถูกเรียกมา ส่งตัวมา เข้าหาพนักงานสอบสวนเอง มาปรากฏตัวอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวน หรือมีผู้นำตัวเด็กหรือเยาวชนนั้นเข้ามอบตัวต่อพนักงานสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนดำเนินการตามมาตรา ๑๓๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาโดยอนุโลม

มาตรา ๗๒ ในกรณีที่พนักงานสอบสวนได้รับตัวเด็กหรือเยาวชนซึ่งถูกจับ ให้พนักงานสอบสวนนำตัวเด็กหรือเยาวชนไปศาลเพื่อตรวจสอบการจับกุมทันที ทั้งนี้ ภายในเวลายี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ แต่มิให้นับเวลาเดินทางตามปกติที่นำตัวเด็กหรือเยาวชนผู้ถูกจับจากที่ทำการของพนักงานสอบสวนมาศาลเข้าในกำหนดเวลายี่สิบสี่ชั่วโมงนั้นด้วย

ในกรณีที่เด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิดมีบิดา มารดา ผู้ปกครองหรือบุคคลหรือองค์การซึ่งเด็กหรือเยาวชนอาศัยอยู่ด้วย และบุคคลหรือองค์การดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ายังสามารถปกครองดูแลเด็กหรือเยาวชนนั้นได้ พนักงานสอบสวนอาจมอบตัวเด็กหรือเยาวชนให้แก่บุคคลดังกล่าวไปปกครองดูแลและสั่งให้นำตัวเด็กหรือเยาวชนไปยังศาลภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เด็กหรือเยาวชนไปถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวนภายหลังถูกจับ ในกรณีเช่นว่านี้ หากมีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าเด็กหรือเยาวชนจะไม่ไปศาล พนักงานสอบสวนจะเรียกประกันจากบุคคลดังกล่าวตามควรแก่กรณีก็ได้

บทบัญญัติมาตรานี้มิให้นำไปใช้บังคับในคดีที่พนักงานสอบสวนเห็นว่าคดีอาจเปรียบเทียบปรับได้

มาตรา ๗๖ เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด ห้ามมิให้เจ้าพนักงานผู้จับกุมเด็กหรือเยาวชน หรือพนักงานสอบสวนจัดให้มีหรืออนุญาตให้มีหรือยินยอมให้มีการถ่ายภาพหรือบันทึกภาพเด็กหรือเยาวชนซึ่งต้องหาว่ากระทำความผิด เว้นแต่เพื่อประโยชน์ในการสอบสวน

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๑๓๓ ทวิ ที่กำหนดให้การสอบสวนปากคำผู้เสียหายหรือพยานที่เป็นเด็กหรือเยาวชน พนักงานสอบสวนต้องแยกกระทำเป็นส่วนสัดในสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับเด็ก และให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่เด็กร้องขอ และพนักงานอัยการร่วมอยู่ด้วยในการถามปากคำเด็กนั้น และให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการบันทึกภาพและเสียงการถามปากคำดังกล่าวซึ่งสามารถนำออกถ่ายทอดได้อย่างต่อเนื่องไว้เป็นพยาน

มาตรา ๑๓๔ เมื่อผู้ต้องหาถูกเรียก หรือส่งตัวมา หรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเอง หรือปรากฏว่าผู้ใดซึ่งมาอยู่ต่อหน้าพนักงานสอบสวนเป็นผู้ต้องหา ให้ถามชื่อตัว ชื่อรอง ชื่อสกุล สัญชาติ บิดามารดา อายุ อาชีพ ที่อยู่ ที่เกิด และแจ้งให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบ ฯลฯ

มาตรา ๑๓๔/๑ ในคดีที่มีอัตราโทษประหารชีวิต หรือในคดีที่ผู้ต้องหามีอายุไม่เกินสิบแปดปีในวันที่พนักงานสอบสวนแจ้งข้อหา ก่อนเริ่มถามคำให้การให้พนักงานสอบสวนถามผู้ต้องหาว่ามีทนายความหรือไม่ ถ้าไม่มีให้รัฐจัดหาทนายความให้ ฯลฯ

มาตรา ๑๓๔/๒ ให้นำบทบัญญัติในมาตรา ๑๓๓ ทวิ มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่การสอบสวนผู้ต้องหาที่เป็นเด็กอายุไม่เกินสิบแปดปี พนักงานสอบสวนต้องแจ้งสิทธิของผู้ต้องหาตามมาตรา ๑๓๔/๓ มาตรา ๑๓๔/๔ ถ้อยคำใดๆ ที่ผู้ต้องหาให้ไว้ต่อพนักงานสอบสวนก่อนมีการแจ้งสิทธิตามวรรคหนึ่ง หรือก่อนที่จะดำเนินการตามมาตรา ๑๓๔/๑ มาตรา ๑๓๔/๒ และมาตรา ๑๓๔/๓ จะรับฟังเป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์ความผิดของผู้นั้นไม่ได้

มาตรา ๑๓๕ ในการถามคำให้การผู้ต้องหา ห้ามมิให้พนักงานสอบสวนทำหรือจัดให้ทำการใดๆ ซึ่งเป็นการให้คำมั่นสัญญา ขู่เข็ญ หลอกลวง ทรมาน ใช้กำลังบังคับ หรือกระทำโดยมิชอบประการใดๆ เพื่อจูงใจให้เขาให้การอย่าง ใดๆ ในเรื่องที่ต้องหานั้น

๗.๘ การชี้ตัวผู้ต้องหา

โดยหลักแล้ว การจัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหานั้นผู้ต้องหาจะต้องยินยอมทุกครั้ง หากผู้ต้องหาไม่ยินยอมก็จะไม่มีการจัดให้ผู้กล่าวหาหรือพยานชี้ตัวผู้ต้องหา โดยอาจจะจัดให้มีการชี้ภาพถ่ายผู้ต้องหาแทน ถ้าหากผู้ต้องหายินยอมให้ดำเนินการ ดังนี้

๗.๘.๑ จัดทำบันทึกรับทราบการชี้ตัวผู้ต้องหา (หน้า ๑๗๙)

๗.๘.๒ จัดทำบันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา (หน้า ๑๘๐)

๗.๙ หลังการถามปากคำผู้ต้องหา

ต้องดำเนินการขั้นตอน ดังนี้

๗.๙.๑ กรณีผู้ต้องหาเป็นเด็กหรือเยาวชน (หน้า ๑๘๑)

๗.๙.๒ กรณีผู้ต้องหาเป็นบุคคลอายุตั้งแต่ ๑๘ ปี ขึ้นไป (หน้า ๑๘๒)

๗.๙.๓ การประสานงานกับพนักงานอัยการ กรณีไม่สามารถสอบสวนให้เสร็จสิ้นก่อนผู้ต้องหาจะครบกำหนดฝากขังครั้งสุดท้าย (หน้า ๑๘๓-๑๘๔)

๗.๑๐ การแจ้งเหตุผู้ต้องหาเป็นชาวต่างชาติ

หน่วยงานที่รับแจ้งแก่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง (สตม.) และกองการต่างประเทศ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (ตท.) (หน้า ๑๘๕)

๗.๑๑ การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

สาเหตุของการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน คดีที่จะกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ผู้มีอำนาจอนุญาตให้กันผู้ต้องหาเป็นพยาน และวิธีปฏิบัติในการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน ต้องเป็นไปตามระเบียบกฎหมาย (หน้า ๑๘๖)

๗.๑๒ การแจ้งความคืบหน้าการสอบสวน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นองค์กรต้นทางของกระบวนการยุติธรรมทางอาญาที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง โปร่งใส มีประสิทธิภาพ และตรวจสอบได้ จึงต้องมีการกำหนดแนวทางปฏิบัติในการแจ้งผลความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญาแก่ผู้แจ้งความร้องทุกข์ (หน้า ๑๘๗)

๗.๑๓ การดำเนินการกรณีเป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน มีขั้นตอนดังนี้

๗.๑๓.๑ แนวทางการปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (หน้า ๑๘๙)

๗.๑๓.๒ แบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔ พร้อมหนังสือนำส่ง (หน้า ๑๙๑-๑๙๒)

๗.๑๓.๓ การรายงานท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดีความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๖ (หน้า ๑๙๓)

๗.๑๔ กรณีคนต่างด้าวตกเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้ปฏิบัติตามแนวหนังสือ ตร.ที่ ๐๐๒๙.๘๔๑/ว ๐๐๙๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา (หน้า ๑๙๔-๒๐๓)

ปัจจัยหลักที่จะทำให้การสอบสวนสำเร็จ หรือล้มเหลว

๑. **ผู้เสียหาย** ความร่วมมือจากตัวผู้เสียหายเอง การแจ้งสิทธิ การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง การสร้างความเชื่อมั่น การครองใจผู้เสียหาย ประการสำคัญ ผู้เสียหายต้องรู้สึกด้วยว่าตนเองได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดดังกล่าว

๒. **พยานหลักฐาน** การรวบรวมพยานหลักฐานตั้งแต่ชั้นสืบสวนจับกุมและช่วยเหลือผู้เสียหาย และการรวบรวมพยานหลักฐานในชั้นสอบสวนที่ได้มาโดยชอบด้วยกฎหมาย

๓. **พนักงานสอบสวน** ความรู้ความเข้าใจในการสอบสวนคดีค้ามนุษย์ ความอดทน ความตระหนักรู้ถึงความสำคัญในการมีส่วนร่วมแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์

ข้อควรระวังและให้ความสำคัญ

๑. มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการหรือจัดให้มีการกระทำการดังต่อไปนี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

(๑) บันทึกภาพ แพร่ภาพ พิมพ์รูป หรือบันทึกเสียง แพร่เสียงหรือสิ่งอื่นที่สามารถแสดงว่าบุคคลใดเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ทั้งนี้ ไม่ว่าขั้นตอนใดๆ

(๒) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ซึ่งปรากฏในทางสอบสวนของพนักงานสอบสวนหรือในทางพิจารณาคดีของศาลที่ทำให้บุคคลอื่นรู้จักชื่อตัว ชื่อสกุลของผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์หรือบุคคลในครอบครัวผู้เสียหายนั้น ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใด

(๓) โฆษณาหรือเผยแพร่ข้อความ ภาพหรือเสียง ไม่ว่าโดยสื่อสารสนเทศประเภทใดเปิดเผยประวัติ สถานที่อยู่ สถานที่ทำงาน หรือสถานศึกษาของบุคคลซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำที่ผู้กระทำจำต้องกระทำเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการคุ้มครองหรือช่วยเหลือผู้เสียหาย หรือผู้เสียหายยินยอมโดยบริสุทธิ์ใจ

๒. ในกรณีที่เข้าช่วยเหลือผู้เสียหายจากสถานที่หน่วงเหนี่ยวกักขัง จากค้าประเวณี เรือประมง โรงงานต่างๆ ซึ่งเป็นที่รโหฐานและยากแก่การกลับไปรวบรวมพยานหลักฐาน และพนักงานสอบสวนไม่ได้เข้าร่วมปฏิบัติด้วย หากเจ้าหน้าที่ตำรวจผู้เข้าช่วยเหลือได้รวบรวมและเก็บพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยจะเป็นประโยชน์มาก เช่น ภาพถ่าย อาวุธ คราบเลือด สิ่งของ เอกสาร หนังสือเดินทาง จดหมาย บันทึกส่วนตัว บัญชีรายชื่อ รายรับ-รายได้ รถยนต์ที่ใช้ในการนำพา โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์ บัตรผู้ป่วย ใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล ฯลฯ ที่ผู้เสียหายยืนยันว่าเกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด หรือที่เจ้าหน้าที่ตำรวจเห็นว่า สิ่งของซึ่งมีไว้เป็นความผิด หรือได้มาโดยการกระทำผิด หรือได้ใช้หรือสงสัยว่าได้ใช้ในการกระทำผิด หรือซึ่งอาจใช้เป็นพยานหลักฐานได้ แล้วบันทึกรายละเอียดในการตรวจยึดไว้ด้วยถึงสาเหตุที่ยึด ยึดที่ใด พร้อมทั้งทำแผนที่ผังที่ตั้งของพยานหลักฐานแต่ละชนิดไว้

ประโยชน์ของผู้ปฏิบัติ คือ ภาพถ่าย สิ่งของที่เกี่ยวข้องฯลฯ สามารถใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อประกอบในการตอบคำถามได้ว่า เพราะเหตุใดจึงเข้าช่วยเหลือ เพราะเหตุใดจึงเป็นผู้เสียหาย ทั้งนี้ เพื่อสนับสนุนการใช้อำนาจหน้าที่ให้เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเมื่อพยานหลักฐานทั้งหมดทั้งคน วัตถุ เอกสาร เทคโนโลยี ฯลฯ ได้ถูกส่งมอบให้พนักงานสอบสวน และพนักงานสอบสวน ได้รวบรวมส่งมอบให้พนักงานอัยการ และนำขึ้นสู่ศาลโดยไม่ถูกเปลี่ยนแปลง เชื่อว่าผู้กระทำความผิดต้องถูกลงโทษตามกฎหมายแน่นอน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บันทึกคำให้การของผู้ร้องทุกข์ ผู้กล่าวโทษ หรือพยาน

คำให้การของ ..... สถานีตำรวจ ..... อำเภอ ..... จังหวัด .....

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เป็น ..... ผู้กล่าวหา

คดีระหว่าง .....

ผู้ต้องหา

ต่อหน้า (หากมีสหวิชาชีพ ให้ระบุไว้ทุกคน)

สอบสวนที่ .....

ชื่อ ..... อายุ ..... ปี

เชื้อชาติ ..... สัญชาติ ..... ศาสนา .....

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการ มีเบี้ยหวัด หรือมีบำเหน็จหรือมีบำนาญ ให้ลงตามประเภทรับ)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ..... หมู่ที่ ..... ตำบล .....

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ..... ชื่อกำนัน .....

อำเภอ ..... จังหวัด .....

ชื่อบิดา ..... ชื่อมารดา .....

เกี่ยวข้องเป็นอะไรกับคู่กรณี .....

ขอให้ถ้อยคำว่า ข้าฯ ขอให้การต่อหน้าพนักงานสอบสวน ด้วยความสัตย์จริง ดังต่อไปนี้

ถาม ประวัติส่วนตัวโดยย่อของผู้กล่าวหา (พยาน) เป็นอย่างไร

ตอบ ข้าฯ มีชื่อและที่อยู่ตามที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัจจุบัน (สถานที่พักอาศัย การศึกษา สถานที่ทำงานครั้งสุดท้าย สถานภาพโสด หรือแต่งงาน สามีหรือภริยาชื่อ หมายเลขโทรศัพท์ติดต่อได้ ผู้ใกล้ชิดที่สามารถติดต่อได้)

(ลงชื่อ) ..... ผู้กล่าวหา (พยาน)

(ลงชื่อ) ..... สอบสวน/พิมพ์/อ่าน

(ลงชื่อ) ..... (สหวิชาชีพและผู้ร่วมฟังการสอบสวนทุกคน)

ถาม ท่านมาพบพนักงานสอบสวนเพื่อกล่าวผู้ใด กระทำความผิดอย่างไร

ตอบ (เป็นการระบุความประสงค์ของผู้เสียหายตามความเข้าใจในเรื่องนั้นๆ ไม่จำเป็นต้องระบุข้อกฎหมาย)

ถาม ***(๑)*** ในการสอบสวนครั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้จัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย ท่านจะคัดค้านผู้ใดหรือไม่ อย่างไร (ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม)

ตอบ ***

ถาม ***(๒)*** ท่านมีสิทธิที่จะขอให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ได้ ท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดให้บุคคลดังกล่าวเข้าฟังการสอบสวนด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง)

ตอบ ***

ถาม ***(๓)*** ในการสอบสวนครั้งนี้ นอกจากมีสหวิชาชีพที่เข้าร่วมฟังการสอบสวนแล้ว ท่านต้องการที่จะให้บุคคลใดอยู่ร่วมในการถามปากคำด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่)

ตอบ ***

ถาม ***(๔)*** ในการสอบสวนครั้งนี้ เป็นคดีความผิดเกี่ยวกับเพศ เนื่องจากไม่มีพนักงานสอบสวนที่เป็นผู้หญิง ท่านยินยอมที่จะให้พนักงานสอบสวนที่เป็นผู้ชายเป็นผู้ทำการสอบสวนในคดีนี้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่)

ถาม พนักงานสอบสวนจัดให้มีล่ามแปลภาษาซึ่งสาบานตนแล้วชื่อ (.....) ท่านยอมรับหรือคัดค้านล่ามคนดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑)

ตอบ ****

ถาม พนักงานสอบสวนได้แจ้งให้ท่านทราบว่าท่านมีสิทธิที่จะเรียกค่าสินไหมทดแทนและสิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือทางกฎหมาย อันเนื่องมาจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ ท่านทราบและเข้าใจสิทธิดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร (พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๔)

ตอบ ข้าฯ ทราบและเข้าใจสิทธิตามกฎหมายที่พนักงานสอบสวนแจ้งให้ข้าฯ ทราบแล้ว

ถาม พฤติการณ์ในคดีนี้เป็นอย่างไร (ก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ)

ตอบ ***

ถาม ประเด็นคำถาม สำหรับผู้ตกเป็นเหยื่อจากประเทศต้นทาง ปลายทาง หรือทางผ่าน (ตามเอกสารหมายเลข ๓ หรือ ๔ หรือ ๕)

ตอบ ***

ถาม ของกลางในคดีนี้มีอะไรบ้าง อยู่ที่ใดและได้มาอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับความเสียหายในคดีนี้ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม มีพยานรู้เห็นเหตุการณ์หรือมีบุคคลอื่นที่ตกเป็นผู้เสียหาย (เหยื่อค้ามนุษย์) กับท่านหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านทราบว่าใครเป็นผู้กระทำความผิดในคดีนี้บ้าง ผู้กระทำความผิดแต่ละคนมีตำหนิรูปพรรณ เป็นอย่างไร

ตอบ ***

ถาม สาเหตุที่ทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ครั้งนี้ เพราะเหตุใด

ตอบ *** (ความยากจน , ถูกหลอกลวง , อยากได้เงินหรือใช้เงินฟุ่มเฟือย)

ถาม ผู้กระทำความผิดใช้ยานพาหนะใดหรืออาวุธใดในการกระทำความผิดครั้งนี้

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับทรัพย์สินหรือสิ่งของใดบ้างจากผู้กระทำความผิด

ตอบ ***

ถาม ในสถานที่เกิดเหตุสามารถมองเห็นบุคคลอื่นหรือเห็นเหตุการณ์ได้ชัดเจนด้วยแสงสว่างอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านจะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือวัตถุใดเป็นพยานหรือไม่ (หนังสือ ตร. ที่ ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๘๓ ลง ๑๓ พ.ย. ๕๐)

ตอบ ***

ถาม เหตุเกิดที่ไหน เมื่อวัน เวลาใด

ตอบ เหตุเกิดที่****

ถาม ท่านเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

	(ลงชื่อ)	ผู้กล่าวหา (พยาน)
	(ลงชื่อ)	สอบสวน/พิมพ์/อ่าน
หรือ	(ลงชื่อ)	พนักงานอัยการ
หรือ	(ลงชื่อ)	นักสังคมสงเคราะห์ (นักจิตวิทยา)
หรือ	(ลงชื่อ)	ร่วมฟังการสอบสวน

หมายเหตุ

กรณีคำถาม (๑) ใช้กับบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม

กรณีคำถาม (๒) ใช้กับบุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง

กรณีคำถาม (๓) และ (๔) ใช้ในกรณีความผิดเกี่ยวกับเพศฯ ที่ไม่มีพนักงานสอบสวนผู้หญิง ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ วรรคสี่

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์จากประเทศไทยไปยังต่างประเทศ

ถาม ท่านถูกบังคับขู่เข็ญหรือถูกหลอกลวงให้ไปยังประเทศ .... ด้วยวิธีการใด ช่องทางใด ผู้ใดเป็นผู้กระทำ เกิดขึ้นที่ไหน อย่างไร

ตอบ (การเดินทางจากประเทศไทยเพื่อไปยังประเทศ .... นั้น ถูกต้องตามกฎหมายหรือลักลอบเข้าเมือง ช่องทางใด ท่านต้องจ่ายเงินล่วงหน้าเท่าใด และถูกชักชวนอย่างไร รู้จักหรือติดต่อกับผู้ต้องหาด้วยวิธีการใด และท่านสมัครใจตามคำติดต่อชักชวนหรือไม่ อย่างไร อธิบายถึงวิธีการติดต่อ เช่น มีการติดต่อโดยตรง ผ่านการโฆษณาจากสื่อใด มีนายหน้าติดต่อ หรือใช้อีเมลล์ ใช้โทรศัพท์ เป็นต้น เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานทางคดี)

ถาม ตามที่ท่านให้การว่าถูกบังคับขู่เข็ญและหลอกลวงไปทำงาน ..... ขอทราบว่าลักษณะการทำงานเป็นอย่างไร เป็นไปตามที่มีการชักชวนไว้หรือไม่ ได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ (ถูกบังคับและหลวงลวงให้ไปทำงาน ... การทำงาน เริ่มทำงานตั้งแต่เมื่อใด อย่างไร สภาพห้องพักเป็นอย่างไร ได้พักวันละกี่ชั่วโมง ได้ค่าตอบแทนในการทำงานเท่าใด จ่ายเงินอย่างไร สามารถเดินทางออกไปภายนอกได้สะดวกหรือไม่ ผู้ใดเป็นผู้เก็บรักษาหนังสือเดินทาง)

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์จากประเทศต้นทางมายัง ประเทศทางผ่าน (ประเทศไทย) เพื่อส่งต่อไปยังประเทศอื่น (ประเทศปลายทาง)

ถาม ท่านเข้ามายังประเทศไทย โดยช่องทางใด ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร วันเวลาใด

ตอบ (เข้ามาช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองใด ใช้หลักฐานใดเป็นเอกสารในการผ่านด่าน หรือกรณีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เข้ามาทางใด ใช้วิธีการอย่างไร ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ เรือ)

ถาม เอกสารที่ท่านใช้ในการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ท่านได้เอกสารดังกล่าวมาอย่างไร

ตอบ (ใครหรือหน่วยงานใดจัดทำเอกสารสำหรับการเดินทางในครั้งนี้ให้กับท่าน ท่านติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอง หรือมีผู้รับไปดำเนินการหรือพาท่านไปรับบริการจัดทำเอกสารดังกล่าว)

ถาม ท่านทราบมาก่อนหรือไม่ว่าจะต้องเข้ามาพักในประเทศไทยนานเท่าใด และจะออกเดินทางไปประเทศปลายทางเมื่อใด วิธีการใด (ยานพาหนะ) และไปกับใคร

ตอบ ***

ถาม การเดินทางเข้ามายังประเทศไทยครั้งนี้ มีใครเดินทางมาพร้อมกับท่านบ้าง ใครเป็นผู้เก็บเอกสารสำหรับการเดินทางของท่านหรือคนอื่นๆ ไว้

ตอบ ***

ถาม ระหว่างที่ท่านพักอาศัยอยู่ในประเทศไทย ท่านพักอยู่สถานที่ใด กับใคร ถูกกักขังหรือถูกทำร้ายร่างกายหรือไม่ อย่างไร

ตอบ (หากถูกกักขัง สภาพสถานที่เป็นอย่างไร หากถูกทำร้ายร่างกายเพราะสาเหตุใด หรือถูกละเมิดทางเพศหรือไม่)

ประเด็นคำถามเพิ่มเติมสำหรับเหยื่อค้ามนุษย์จากประเทศต้นทาง มายังประเทศปลายทาง (ประเทศไทย)

ถาม ท่านเข้ามายังประเทศไทย โดยช่องทางใด ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร วันเวลาใด

ตอบ (เข้ามาช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมืองใด ใช้หลักฐานใดเป็นเอกสารในการผ่านด่าน หรือกรณีไม่ถูกต้องตามกฎหมาย เข้ามาทางใด ใช้วิธีการอย่างไร ยานพาหนะ เช่น รถยนต์ เรือ)

ถาม เอกสารที่ท่านใช้ในการเดินทางเข้ามาในประเทศไทย ท่านได้เอกสารดังกล่าวมาอย่างไร

ตอบ (ใครหรือหน่วยงานใดจัดทำเอกสารสำหรับการเดินทางในครั้งนี้ให้กับท่าน ท่านติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเอง หรือมีผู้รับไปดำเนินการหรือพาท่านไปรับบริการจัดทำเอกสารดังกล่าว)

ถาม การเดินทางเข้ามายังประเทศไทยครั้งนี้ มีใครเดินทางมาพร้อมกับท่านบ้าง ใครเป็นผู้เก็บเอกสารสำหรับการเดินทางของท่านหรือคนอื่นๆ ไว้ ท่านสามารถใช้เอกสารดังกล่าวโดยสะดวกหรือมีอิสระในการใช้หรือไม่ อย่างไร

ตอบ (เดินทางมาพร้อมกับ ..... และมีนาย/นาง เป็นผู้นำพา และเป็นผู้จัดการเกี่ยวกับการผ่านด่านเข้ามาในประเทศไทย)

ถาม ท่านพักอาศัยอยู่ในประเทศไทยกับใคร สถานที่ที่ท่านพักเป็นสถานที่แห่งเดียวกับสถานที่ท่านทำงานหรือไม่ สภาพแวดล้อมเป็นอย่างไร

ตอบ (ชื่อผู้เสียหายที่พักอาศัยอยู่ด้วย อธิบายสภาพแวดล้อมภายในที่อาศัย ที่ถูกกักขัง ที่พักและที่ทำงาน หากที่พักกับที่ทำงานคนละแห่ง เหยื่อเดินทางไปทำงานอย่างไร ใครเป็นผู้ควบคุมการเดินทางหรือควบคุมระหว่างการทำงาน)

ถาม ระหว่างที่ท่านทำงาน ท่านถูกบังคับให้ทำงานหรือไม่ มีใครทำงานเช่นเดียวกันกับท่านบ้าง และท่านทราบว่าผู้เสียหายคนอื่นถูกบังคับให้ทำงานหรือไม่ หรือท่านถูกล่วงละเมิดทางเพศหรือไม่

ตอบ (หากมีคนอื่นร่วมเป็นเหยื่อด้วย ชื่อ เชื้อชาติ ตำหนิรูปพรรณเป็นอย่างไร พูดคุยกันถึงเรื่องการถูกบังคับให้ทำงาน หรือเคยถูกทำร้ายร่างกายอะไรบ้าง ถูกข่มขู่ว่าจะทำร้ายร่างกายบุคคลในครอบครัวหรือไม่ หากกรณีถูกล่วงละเมิดทางเพศให้ส่งตัวให้แพทย์ตรวจร่างกายเพื่อใช้เป็นหลักฐาน ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการขยายผลช่วยเหลือเหยื่อคนอื่น)

ถาม ขณะที่ท่านทำงาน ท่านใช้การสื่อสารกับบุคคลอื่นด้วยภาษาใด หรือต้องใช้ล่าม ท่านใช้บุคคลใดในการสนทนาผ่านไปยังบุคคลอื่น

ตอบ ***

ถาม ท่านได้รับค่าตอบแทนหรือไม่ อย่างไร จ่ายค่าจ้างด้วยวิธีใด ได้รับจากผู้ใด

ตอบ (ค่าตอบแทน เช่น ต่อวัน ต่อเดือน ปริมาณงาน ถูกหักรายได้หรือต้องจ่ายหนี้อย่างไร จำนวนที่ถูกหักไป จ่ายจริงเท่าใด เหยื่อได้รับเงินสดหรือชำระผ่านบัญชีเงินฝากธนาคารใด ชื่อเจ้าของบัญชี เหยื่อได้จัดทำบันทึกไว้หรือไม่ หากมีนำมาเป็นหลักฐาน ได้รับเงินจากผู้ใด เช่น นายจ้าง เจ้าของกิจการ หรือ หัวหน้าคนงาน)

ถาม ระหว่างถูกบังคับให้การทำงาน ท่านพยายามหลบหนี หรือเคยหลบหนีด้วยวิธีใด หลบหนีด้วยตนเอง หรือมีคนช่วยเหลือ ผลการหลบหนีเป็นอย่างไร

ตอบ ***

แบบรายงานเหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ และเหตุที่ต้องรายงานด่วน

เรียน รอง ผบ.ตร.(ที่ได้รับมอบหมาย)/ผอ.พตส.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร.(ที่ได้รับมอบหมาย)/รอง ผอ.พตส.ตร.

ผบช.....ผบก.....

ที่ ..... วันที่.....เดือน..... พ.ศ. ๒๕.....

๑. รายงานเหตุ

( ) เหตุอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ

( ) เหตุที่ต้องรายงานด่วน

๒. เหตุตามข้อ ๑ ได้รับคำร้องทุกข์ หรือกล่าวโทษ ไว้เป็นคดีอาญาที่...../..... ยึดทรัพย์ที่ ...../..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....น. ตาม ป.จ.ว.ข้อ..... อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของ..... ที่...../..... หมายเลขคดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญของ ..... ที่...../.....

๓. เหตุที่เกิด หรือข้อหา .....

๔. บริเวณที่เกิดเหตุ..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ๒๕..... เวลา.....น. ที่บริเวณ..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

๕. ผู้เสียหาย.....

ผู้ตาย .....

๖. ทรัพย์สินที่เสียหาย.....

๗. คนร้ายหรือผู้ต้องหา.....

๘. ขณะเกิดเหตุจับผู้ต้องหาได้ คือ.....

๙. พาหนะที่ใช้ในการกระทำ.....

๑๐. อาวุธที่ใช้ในการกระทำผิด.....

๑๑. รายละเอียดและพฤติการณ์แห่งคดี.....

.....

๑๒. พนักงานสอบสวน..... โทร.....

นายตำรวจชั้นผู้ใหญ่.....โทร.....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ) .....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. .....

ที่ ..... วันที่..... เดือน..... ๒๕.....

เรื่อง .....

เรียน ผบก.ตท.

ด้วย.....(หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวเป็นผู้เสียหาย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้เสียหาย.....

๒. วัน เดือน ปีเกิดเหตุ.....

.....

๓. ภูมิลำเนาผู้เสียหาย.....

.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เที่ยวบิน.....

๕. วันเดือนปีเกิดเหตุ หรือสาเหตุ.....

.....

๖. พฤติการณ์แห่งคดีหรือสาเหตุแห่งการตาย.....

.....

๗. เอกสารที่ส่งมาด้วย

๗.๑ สำเนาหนังสือเดินทาง

๗.๒ .....

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการการต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ที่ ..... หน่วยงาน.....

.....

.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง ส่งผู้เสียหายที่เป็นเหยื่อคดีค้ามนุษย์เข้ารับการคุ้มครอง

เรียน ผู้อำนวยการสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ (หรือหน่วยงานพัฒนาสังคมในพื้นที่.....)

ด้วย พนักงานสอบสวน..... ขอส่งผู้เสียหายที่ตกเป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ จำนวน.....คน ได้แก่

(๑)..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

(๒)..... อายุ.....ปี เชื้อชาติ..... สัญชาติ.....

มาเพื่อรับการคุ้มครองดูแลในสถานคุ้มครองและพัฒนาอาชีพบ้านเกร็ดตระการ (หรือหน่วยงานพัฒนาสังคมในพื้นที่.....)

เหตุเกิด เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ที่.....

ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด.....

ดังนั้น จึงขอส่งผู้เสียหาย มายังท่านเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง รายละเอียดเพิ่มเติมได้โปรดติดต่อกับ (พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ.....โทรศัพท์หมายเลข.....)

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทรศัพท์หน่วยงาน.....

(ตัวอย่างคำร้องขอรับการคุ้มครองพยานและให้ความยินยอม)

ข้อมูลเกี่ยวข้องกับผู้ขอรับการคุ้มครอง

๑. ชื่อ..... ชื่อสกุล.....

๒. อายุ.....ปี

๓. ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์.....

๔. บุคคลใกล้ชิดที่สามารถติดต่อได้ ชื่อ.....

ชื่อสกุล..... ที่อยู่.....

..... โทรศัพท์.....

๕. วิธีการที่ขอรับการคุ้มครอง

จัดเจ้าหน้าที่ไปให้ความปลอดภัย

จัดให้พยานอยู่ในสถานที่ที่ปลอดภัย

อื่นๆ

(ระบุ)..... พฤติการณ์ที่อาจไม่ได้รับความปลอดภัย (โดยย่อ)..... ความเห็นของพนักงานสอบสวน/เจ้าหน้าที่.....

หากปรากฏภายหลังว่าพยานไม่มา ไม่ให้ถ้อยคำ หรือไม่เบิกความเป็นพยานโดยไม่มีเหตุผลสมควร หรือมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษพยานในความผิดฐานแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ ความผิดฐานเบิกความอันเป็นเท็จในการพิจารณาคดีต่อศาล หรือความผิดฐานทำพยานหลักฐานอันเป็นเท็จในคดีที่บุคคลนั้นเป็นพยาน ให้บุคคลนั้นคืนหรือชดใช้ค่าตอบแทน หรือชดใช้ค่าใช้จ่ายในการคุ้มครองพยานและบุคคลอื่นแล้วแต่กรณี ที่รัฐได้จ่ายไปจริงภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งจากสำนักงานคุ้มครองพยาน

ลงชื่อ..... ผู้รับการคุ้มครองและให้ความยินยอม

(.....)

ลงชื่อ..... ผู้บันทึก

(.....)

ลงชื่อ..... พยาน

ลงชื่อ..... พยาน

ความเห็นผู้อนุมัติ

.....

ลงชื่อ)..... ผู้อนุมัติ

(.....)

ตำแหน่ง.....

ที่ ..... หน่วยงาน.....

.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง การคุ้มครองพยาน

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานคุ้มครองพยาน

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. คำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน และเอกสาร จำนวน..... แผ่น

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน..... แผ่น

ด้วยเมื่อวันที่.....เดือน..... พนักงานสอบสวน..... ได้รับคำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยาน.....(ชื่อ นามสกุล ผู้ขอคุ้มครอง)..... ซึ่งเป็นพยานในคดีที่..... ผู้กล่าวหา..... ผู้ต้องหา ในความผิดฐาน..... ตามคดีที่..... โดย.....(บรรยายพฤติการณ์ที่พยานถูกข่มขู่ ถูกปองร้าย หรือเหตุที่อาจก่อให้เกิดอันตราย.....) ซึ่งการกระทำดังกล่าวเห็นว่าอาจเกิดจากผู้ไม่ประสงค์ดีหรือผู้ต้องหา และอาจทำให้..... พยานหรือบุคคลในครอบครัวได้รับอันตราย

ดังนั้น .....(พนักงานสอบสวน)..... พิจารณาแล้วเห็นควรให้มีการคุ้มครองพยานจึงขอส่งคำร้องขอใช้มาตรการทั่วไปในการคุ้มครองพยานของ.....(ชื่อ นามสกุลพยาน)..... และเอกสารที่เกี่ยวข้อง มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการให้ความคุ้มครองตามกฎหมายต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ (หัวหน้าพนักงานสอบสวน)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร.....

ที่..... หน่วยงาน.....

เดือน..... ๒๕.....

เรื่อง พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ตามมาตรา ๒๐ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

เรียน อัยการสูงสุด.

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำให้การผู้กล่าวหา จำนวน.....แผ่น

๒ สำเนาคำร้องฝากขังผู้ต้องหา จำนวน.....แผ่น

ด้วย เมื่อวันที่..... เดือน..... ๒๕..... เวลาประมาณ.....นาฬิกา นาง/นางสาว/นาย..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... หมู่ที่..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... เดินทางมาร้องทุกข์กับพนักงานสอบสวน ..... เพื่อให้ดำเนินคดีกับ..... ซึ่งร่วมกันกระทำความผิดต่อ.....(ผู้แจ้ง).....จนได้รับความเสียหายโดยสาระสำคัญของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น มีดังนี้

ก่อนเกิดเหตุ.....(บรรยายเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหาคนติดต่อหรือเริ่มหลอกลวงเสียหาย)

.....

.....

ต่อมา.....(บรรยายเหตุการณ์หลังจากผู้เสียหลงเชื่อ หรือตกลงใจตามที่ผู้ต้องหาชักชวน)

.....

.....

เมื่อวันที่ .....(บรรยายเหตุการณ์ที่ผู้ต้องหา หรือผู้ต้องหากับพวกลงมือกระทำต่อผู้เสียหาย จนได้รับความเสียหายในคดีนี้.....

.....

จากนั้น.....(บรรยายถึงเหตุการณ์ที่ผู้เสียหายหลบหนีจากการควบคุมของผู้ต้องหา หรือถูกช่วยเหลือออกมาได้ จนถึงการเดินทางมาร้องทุกข์ในครั้งนี้).....
.....

จากการสอบสวนปรากฏว่า การกระทำของ..... เป็นการกระทำความผิดซึ่งมีโทษตามกฎหมายไทยได้กระทำลงนอกราชอาณาจักรไทยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๒๙) พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้อัยการสูงสุดหรือผู้รักษาการแทนเป็นพนักงานสอบสวนที่รับผิดชอบหรือจะมอบหมายหน้าที่นั้นให้พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนคนใดเป็นผู้รับผิดชอบทำการสอบสวนแทนได้.

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการตามตัวบทกฎหมายดังกล่าว ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(.....)

.....

.....

โทร. .....

ที่..... หน่วย.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง สืบพยานไว้ก่อน

เรียน (พนักงานอัยการเขตอำนาจ).....

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. สำเนาคำให้การผู้กล่าวหา จำนวน.....แผ่น

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน.....แผ่น

ด้วย พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจ.....

มีความประสงค์ขอให้พนักงานอัยการยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอสืบพยานในคดีอาญาก่อนฟ้องผู้ต้องหา โดยมีเหตุผลและความจำเป็น ดังต่อไปนี้

๑. ด้วยปรากฏว่า (ให้ระบุการกระทำทั้งหลายที่อ้างว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด).....

.....

๒. (เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องสืบพยานไว้ก่อน).....

.....

๓. รายชื่อพยานที่จะต้องนำสืบไว้ก่อน *

๓.๑ ชื่อ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

๓.๒ ชื่อ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่.....

แขวง/ตำบล..... เขต/อำเภอ..... จังหวัด.....

๔. พนักงานสอบสวนได้ส่งหลักฐานการสอบสวนเบื้องต้น และนำตัวผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการพร้อมคำร้องนี้ จำนวน..... คน คือ (กรณีมีการจับกุมตัวผู้ต้องหา) *

๔.๑.....

๔.๒.....

๔.๓.....

จึงเรียนมาเพื่อขอให้พนักงานอัยการพิจารณาดำเนินการตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๑ และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๗ ทวิ ต่อไป

(ลงชื่อ)..... พนักงานสอบสวน

บันทึกการสอบถามเบื้องต้น

สถานที่บันทึก.....

วันเดือนปีที่บันทึก.....

บันทึกนี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า (ยศ ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง).....

พนักงานสอบสวน ได้สอบถาม..... (เด็กหรือเยาวชน ผู้ต้องหา)
ในเบื้องต้น โดยมี (ชื่อ ชื่อสกุล) ..... ที่อยู่เลขที่.....
ซอย..... ถนน..... หมู่ที่..... แขวง (ตำบล).....
เขต (อำเภอ)..... จังหวัด..... เป็นล่ามแปล หรือได้จัดหาเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกหรือความช่วยเหลืออื่นใดให้ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแล้ว ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับเด็กเยาวชนผู้ต้องหา ดังนี้

๑. ชื่อตัว..... ชื่อสกุล..... อายุ..... ปี สัญชาติ.....

๒. ถิ่นที่อยู่ เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

๓. สถานที่เกิด เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

๔. อาชีพของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา.....

๕. รายละเอียดเกี่ยวกับบิดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา
ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....
ที่อยู่เลขที่..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....
แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....
อาชีพ.....

๖. รายละเอียดเกี่ยวกับมารดาของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่ ..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

อาชีพ.....

๗. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้ปกครองของเด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่ ..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

อาชีพ.....

๘. รายละเอียดเกี่ยวกับบุคคลที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อตัว..... ชื่อสกุล.....

ที่อยู่เลขที่ ..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

อาชีพ.....

๙. รายละเอียดเกี่ยวกับองค์กรที่เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาอาศัยอยู่ด้วย

ชื่อองค์กร.....

ที่อยู่เลขที่ ..... ซอย..... ถนน..... หมู่ที่.....

แขวง (ตำบล)..... เขต (อำเภอ)..... จังหวัด.....

และได้แจ้งข้อหาให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาทราบว่า.....

.....

ได้อ่านบันทึกนี้ให้เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหาฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....เด็กหรือเยาวชนผู้ต้องหา

(ลงชื่อ).....ล่ามแปล

(ลงชื่อ).....พยาน

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บันทึกคำให้การของผู้ต้องหา

คำให้การของ .....

สถานีตำรวจ ..... **อำเภอ** ..... **จังหวัด** .....

วันที่ ..... **เดือน** ..... **พ.ศ.๒๕** .....

เป็น .....

คดีระหว่าง ..... **ผู้กล่าวหา**

..... **ผู้ต้องหา**

.....

ต่อหน้า .....

สอบสวนที่ .....

ชื่อ ..... **อายุ** ..... **ปี**

เชื้อชาติ ..... **สัญชาติ** ..... **ศาสนา** .....

อาชีพ (ลงให้ชัดเจนว่าอาชีพชนิดใด ถ้าเป็นข้าราชการ ให้ปรากฏว่าในหรือนอกราชการมีเบี้ยหวัดหรือมีบำเหน็จบำนาญ หรือไม่ ให้ลงตามประเภทที่รับ)

ตั้งบ้านเรือนอยู่บ้านเลขที่ ..... **หมู่ที่** ..... **ตำบล** .....

ชื่อผู้ใหญ่บ้าน ..... **ชื่อกำนัน** .....

อำเภอ ..... **จังหวัด** .....

ชื่อบิดา ..... **ชื่อมารดา** .....

เกิดตำบล ..... **อำเภอ** ..... **จังหวัด** .....

และเจ้าพนักงานได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าข้าพเจ้ากระทำผิดว่า (กรณีมีหลักฐานตามสมควรผู้ต้องหาน่าจะได้กระทำผิดตามข้อกล่าวหานั้น ให้ระบุการกระทำทั้งหลายที่กล่าวหาว่าผู้ต้องหาได้กระทำผิด ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่เกี่ยวกับเวลาและสถานที่ซึ่งเกิดการกระทำผิดนั้นๆ อีกทั้งบุคคลหรือสิ่งของที่เกี่ยวข้องด้วยพอสมควรเท่าที่จะให้ผู้ต้องหาเข้าใจข้อหาได้ดี)

แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ข้าพเจ้าทราบว่า (ระบุฐานความผิดตามบทบัญญัติของกฎหมาย เช่น ค้ามนุษย์ ถ้าบทบัญญัติของกฎหมายใดไม่ได้ระบุฐานความผิดไว้ ให้ระบุถ้อยคำตามบทบัญญัติของกฎหมายที่สั้นกระทัดรัดแต่อ่านแล้วได้ใจความ เช่น หน่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่น มีอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น)

และได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบก่อนว่า ข้าพเจ้ามีสิทธิดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ก็ได้ ถ้าข้าพเจ้าให้การ ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าให้การนั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาได้

(๒) ข้าพเจ้ามีสิทธิให้ทนายความหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจเข้าฟังการสอบปากคำตนได้

(ถ้าผู้ต้องหาถูกควบคุมระหว่างการสอบสวน จะบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ เพิ่มเติมด้วยก็ได้ แต่ถ้าผู้ต้องหาไม่ได้ถูกควบคุมระหว่างการสอบสวน เช่น กรณีผู้ต้องหาถูกเรียกหรือเข้าหาพนักงานสอบสวนเองโดยไม่มีการจับกุมและควบคุมผู้ต้องหาระหว่างการสอบสวน ไม่ต้องบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ เพิ่มเติม เพราะถ้าบันทึกการแจ้งสิทธิตาม มาตรา ๗/๑ แล้ว จะมีปัญหาว่าพนักงานสอบสวนได้จับกุมและควบคุมผู้ต้องหาไว้หรือไม่)

ข้าพเจ้าทราบแล้วขอให้การด้วยความเต็มใจดังนี้

ถาม ท่านทราบสิทธิของผู้ต้องหาในชั้นสอบสวนแล้วหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ข้าฯ ได้รับแจ้งสิทธิจากพนักงานสอบสวนแล้ว โดยพนักงานสอบสวนได้แจ้งสิทธิให้ข้าฯ ทราบตามบันทึกการแจ้งสิทธิในชั้นสอบสวนที่พนักงานสอบสวนได้จัดทำขึ้น เมื่อวันที่..... และข้าฯ ได้ลงลายมือชื่อรับทราบสิทธิดังกล่าวแล้ว

ถาม ท่านมีทนายความหรือไม่ และได้พบและปรึกษาผู้ซึ่งจะเป็นทนายแล้วหรือไม่ ถ้าไม่มีท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดหาทนายความให้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๑)

ตอบ ข้าฯ มีทนายความและได้พบและปรึกษาเป็นการเฉพาะตัวแล้ว โดยทนายความของข้าฯ ชื่อ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่..... ใบอนุญาตว่าความเลขที่..... ออกเมื่อวันที่..... หมดอายุ.....

ถาม (๑) ในการสอบสวนครั้งนี้ พนักงานสอบสวนได้จัดให้มีนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ท่านร้องขอ และพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วย ท่านจะคัดค้านผู้ใดหรือไม่ (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคแรก วรรคสาม, ๑๓๔/๒)

ตอบ ข้าฯ ไม่คัดค้านหรือไม่ขอตั้งรังเกียจนักจิตวิทยา หรือนักสังคมสงเคราะห์ พนักงานอัยการ แต่อย่างใด

ถาม (๒) ท่านมีสิทธิขอให้พนักงานสอบสวนจัดนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ท่านร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ได้ ท่านต้องการที่จะให้พนักงานสอบสวนจัดให้บุคคลดังกล่าวเข้าร่วมฟังการสอบสวนด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ วรรคสอง, ๑๓๔/๒)

ตอบ ข้าฯ ทราบสิทธิดังกล่าวแล้ว ข้าฯ ขอให้มีการจัดนักจิตวิทยาหรือนักสังคมสงเคราะห์ บุคคลที่ข้าฯ ร้องขอและพนักงานอัยการเข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ เป็นบุคคลเดียวกันกับบุคคลข้างต้น โดยไม่ขอให้พนักงานสอบสวนจัดให้มีการเพิ่มบุคคลอื่นร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้ แต่อย่างใด

ถาม (๓) ในการสอบสวนครั้ง พนักงานสอบสวนได้จัดให้ นาย/นาง..... เป็นล่ามแปลภาษา ซึ่งล่ามได้สาบานตนหรือปฏิญาณตนแล้วว่าจะแปลภาษา.....(ภาษาของผู้ต้องหา).....เป็นภาษาไทยให้ถูกต้อง ท่านทราบแล้วหรือยัง และจะคัดค้านล่ามที่พนักงานสอบสวนจัดให้หรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓)

ตอบ (หากผู้ต้องหาคัดค้าน ให้สอบถามถึงเหตุที่คัดค้าน หากฟังขึ้นก็ให้พนักงานสอบสวนจัดหาล่ามคนใหม่ หากผู้ต้องหาต้องการหาล่ามเองพนักงานสอบสวนต้องจัดให้ และยังต้องใช้ล่ามที่พนักงานสอบสวนจัดหาร่วมแปลด้วย).....

ถาม ในการสอบสวนครั้งนี้ ท่านต้องการที่จะให้ทนายความหรือผู้ที่ท่านไว้วางใจเข้าร่วมฟังการสอบปากคำด้วยหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔/๓)

ตอบ ข้าฯ ต้องการที่จะให้ทนายความ คือ..... อายุ.....ปี อยู่บ้านเลขที่ ..... ตำบล..... อำเภอ..... จังหวัด..... ร่วมฟังการสอบสวน และต้องการให้..... ผู้ที่ข้าฯ ไว้วางใจ ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้าฯ คือ..... เข้าร่วมฟังการสอบสวนในครั้งนี้.....

ถาม พนักงานสอบสวนอธิบายข้อเท็จจริงให้ท่านทราบเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ทราบดังนี้.....(ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๔ วรรคแรก แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐).....

ตอบ พนักงานสอบสวนได้อธิบายให้ข้าฯ ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่า ข้าฯ ได้กระทำผิด แล้วจึงแจ้งข้อหาให้ข้าฯ ทราบแล้ว ข้าฯ ไม่ได้หลงต่อสู้แต่อย่างใด และข้าฯ ขอให้การ (รับสารภาพหรือปฏิเสธ) ตลอดข้อกล่าวหาทุกประการด้วยความสมัครใจของตัว ข้าฯ เอง โดยไม่มีผู้ใดบังคับขู่เข็ญหลอกลวง หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้ข้าฯ..... (รับสารภาพหรือปฏิเสธ).....

ถาม ท่านเคยต้องโทษทางคดีอาญามาก่อนหรือไม่ อย่างไร (ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๕๘, ๙๒, ๙๓ หรือพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๙๗)..... .....

ตอบ ข้าฯ ไม่เคยได้รับโทษทางอาญามาก่อน (เคยได้รับโทษทางคดีอาญามาก่อนในข้อหา..... เมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ที่ท้องที่..... ศาล..... โดยถูกตัดสินจำคุก.....ปี.....เดือน.....วัน ตามคดีหมายเลขดำที่..... คดีหมายเลขแดงที่..... และพ้นโทษเมื่อ.....

ถาม ท่านถูกจับกุมในคดีนี้อย่างไร

ตอบ (อธิบายก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ).....

ถาม ท่านได้ทรัพย์สินของผู้เสียหายไปมีอะไรบ้าง

ตอบ ***

ถาม ของกลางที่อยู่ในความครอบครองของท่านมีอะไรบ้าง และท่านโต้แย้งกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ในขณะกระทำผิดท่านใช้ยานพาหนะหรือมีอาวุธติดตัวไปด้วยหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านลงมือทำร้ายผู้กล่าวหา (พยาน)หรือใครในคดีนี้หรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม มีผู้ร่วมกระทำความผิดกับท่านในคดีนี้หรือไม่ มีใครบ้าง ตำหนิรูปพรรณเป็นอย่างไร และแต่ละคนพักอาศัยอยู่ที่ไหน มีการวางแผนให้แต่ละคนกระทำอย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านได้นำทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดในคดีนี้ไปจำหน่ายหรือนำไปเก็บไว้ที่ใด ผู้ใดเป็นผู้เก็บรักษาไว้

ตอบ ***

ถาม ในขณะที่ท่าน (กับพวก)กระทำความผิด มีผู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

ถาม ท่านจะอ้างผู้ใด เอกสารใด หรือวัตถุใดเป็นพยานหรือไม่ (ตร. ๐๐๓๑.๒๑๒/๕๑๘๓ ลง ๑๓ พ.ย. ๕๐)

ตอบ ***

ถาม เหตุเกิดที่ไหน เมื่อวัน เวลาใด

ตอบ ***

ถาม ท่านเคยมีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้ใดมาก่อนหรือไม่ อย่างไร

ตอบ ***

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าถูกต้อง

	(ลงชื่อ)	ผู้ต้องหา
	(ลงชื่อ)	สอบสวน/พิมพ์/อ่าน
หรือ	(ลงชื่อ)	ทนายความ
หรือ	(ลงชื่อ)	พนักงานอัยการ
หรือ	(ลงชื่อ)	นักสังคมสงเคราะห์/นักจิตวิทยา
หรือ	(ลงชื่อ)	ร่วมฟังการสอบสวน

หมายเหตุ

ประเด็นคำถามข้อ (๑), (๒) ใช้ในกรณีที่ผู้ต้องหาอายุไม่เกิน ๑๘ ปี ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓๓ ทวิ, ๑๓๔/๒

ประเด็นคำถามข้อ (๓) ใช้ในกรณีที่ผู้ต้องหาเป็นคนต่างด้าวหรือผู้ฟังหรือพูดไม่เข้าใจในภาษาไทย ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๓

บันทึกการรับทราบการชี้ตัวของผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

๑. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยการชี้ตัวผู้ต้องหา ยศ..... ชื่อ-นามสกุล.....
ตำแหน่ง..... สังกัด.....

๒. จัดให้มีการชี้ตัวในคดีระหว่าง.....ผู้กล่าวหา.....ผู้ต้องหา
คดีอาญาที่.....ข้อหา.....

๓. ผู้อำนวยการชี้ตัวได้จัดให้มีการชี้ตัวข้าพเจ้า ซึ่งเป็นผู้ต้องหาที่.....(๑ หรือ ๒ หรือ ๓.....)
ซึ่งมีแสงสว่างเป็นอย่างดีและมีที่กำบังมิให้ผู้ชี้ตัวที่ยังมิได้ชี้ตัวเห็นผู้ต้องหาก่อนจะเข้าชี้ตัวเมื่อวันที่.....
เดือน..... พ.ศ. ..... เวลา.....น.

๔. ก่อนชี้ตัว ผู้อำนวยการชี้ตัวมิได้ให้ผู้ที่จะทำการชี้ตัวเห็นตัวผู้ต้องหา รูปภาพหรือตำหนิรูปพรรณของผู้ต้องหา และสถานที่นั้นผู้ต้องหาไม่เห็นผู้ชี้ตัว ได้จัดให้ผู้ต้องหาแต่งกายลักษณะคล้ายคลึงกันกับเวลาเกิดเหตุ โดยให้ปะปนกับบุคคลอื่นเพศเดียวกัน ซึ่งมีรูปร่าง ขนาด อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกันกับผู้ต้องหา จำนวน.....คน คือ

๔.๑ ..... ๔.๒ .....

๔.๒ ..... ๔.๔ .....

๔.๓ ..... ๔.๖ .....

๕. ผู้อำนวยการชี้ตัวได้จัดให้ชี้ตัวโดยวิธียืน/เดินผ่านทีละคนและได้ถามผู้ต้องหาว่าตามที่จัดให้ชี้ตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร

.....

.....

๖. ผู้ต้องหามีความพอใจในการจัดให้ชี้ตัว ได้อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหาและพยานในการดูตัวฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา (ลงชื่อ).....ผู้อำนวยการชี้ตัว

(.....) (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....พยาน

(.....) (.....)

(ลงชื่อ).....พยาน (ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน

(.....) (.....)

บันทึกการชี้ตัวผู้ต้องหา

สถานที่บันทึก.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....

๑. ชื่อ ตำแหน่งผู้อำนวยการชี้ตัวผู้ต้องหา ยศ..... ชื่อ-นามสกุล.....
ตำแหน่ง..... สังกัด.....

๒. จัดให้มีการชี้ตัวผู้ต้องหาในคดีที่..... ข้อหา.....
คือ.....(ชื่อผู้ต้องหา)..... ผู้ต้องหา โดยจัดให้ นาย/นาง/นางสาว..... ผู้กล่าวหา/พยาน
เข้าทำการชี้ตัวที่..... เมื่อวันที่..... เดือน.....พ.ศ. ..... เวลา.....น.

๓. ก่อนทำการชี้ตัว ผู้อำนวยการชี้ตัวมิได้ให้ผู้ที่จะทำการชี้ตัวเห็นผู้ต้องหา หรือรูป หรือตำหนิรูปพรรณของผู้ต้องหา ได้จัดให้ผู้ต้องหาสวมเสื้อคล้ายคลึงกับเวลาที่เกิดเหตุและจัดให้ยืนปะปนกับบุคคลอื่นที่มีเพศ รูปร่าง อายุ และแต่งกายคล้ายคลึงกันกับผู้ต้องหา จำนวน.....คน (แต่ไม่น้อยกว่า ๕ คน)

๔.๑ ..... ๔.๒ .....

๔.๓ ..... ๔.๔ .....

๔.๕ ..... ๔.๖ .....

ผู้อำนวยการชี้ตัวได้ถามผู้ต้องหาว่าตามที่จัดให้ชี้ตัวนี้เป็นที่พอใจหรือไม่ หรือจะให้จัดการอย่างไร ..... แล้วจึงให้นาย/นาง/นางสาว..... ชี้ตัวผู้ต้องหาทีละคน

๔. ผลการชี้ตัวปรากฏว่า.....
พนักงานสอบสวนได้ถ่ายภาพการชี้ตัวไว้แล้ว ปรากฏภาพถ่ายแนบท้ายบันทึกนี้ และได้ลงหลักฐานการชี้ตัวไว้ตาม ป.จ.ว.ข้อ..... เวลา.....น. วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

อ่านบันทึกนี้ให้ผู้ต้องหา ผู้กล่าวหา พยานฟังแล้วรับว่าถูกต้อง จึงให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ต้องหา

(ลงชื่อ)..... ผู้กล่าวหา

(ลงชื่อ)..... พยานชี้ตัว

(ลงชื่อ)..... พยาน

(ลงชื่อ)..... พยาน

(ลงชื่อ)..... ผู้อำนวยการชี้ตัว

(ลงชื่อ).....พนักงานสอบสวน/บันทึก/อ่าน

การดำเนินการกับผู้ต้องหาที่เป็นเด็กหรือเยาวชน

การควบคุมตัวผู้ต้องหาในอำนาจศาลอาญา หรือศาลจังหวัดที่มีการจับกุม

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กรมตำรวจ กองคดี โทร.๒๕๒-๗๙๑๓

ที่ ๐๖๐๓.๒/๒๗๙๘ วันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๓๒

เรื่อง การประสานงานและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา

ผบช.และผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า ผบก.หน่วยขึ้นตรงต่อ ตร.(ที่มีหน้าที่สอบสวนคดีอาญา)

ตามคำสั่งตำรวจที่ ๒๔๔/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๒ ได้กำหนดมาตราการในการควบคุมตรวจสอบเร่งรัดการสอบสวนคดีอาญา ให้ดำเนินไปด้วยความรวดเร็วไม่เกิดการล่าช้าโดยเฉพาะในข้อ ๑.๔ ของคำสั่งตำรวจดังกล่าว ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัว หรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ได้กำหนดแนวทางให้พนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ และผู้บังคับบัญชาเร่งรัดการสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปก่อนที่จะครบอำนาจผัดฟ้องหรือฝากขัง ตามที่พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความอาญาในศาลแขวง และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาได้ให้อำนาจไว้ การขอผัดฟ้องหรือการฝากขังให้กระทำในกรณีที่มีความจำเป็น เพื่อให้การสอบสวนเสร็จสิ้นเท่านั้น เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วให้รีบสรุปสำนวนมีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งคดีหรือพนักงานอัยการพิจารณาต่อไปทันทีไปแล้วนั้น

บัดนี้ จากการประชุมคณะผู้ประสานงานระหว่างกรมตำรวจกับกรมอัยการ ได้พิจารณาปัญหาอุปสรรคข้อขัดข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการ โดยคณะประสานงานกรมอัยการได้หยิบยกปัญหาเกี่ยวกับพนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาในระยะกระชั้นชิดที่ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ทำให้การตรวจสำนวนของพนักงานอัยการต้องกระทำด้วยความเร่งรีบมีเวลาจำกัด อาจมีข้อผิดพลาดอันจะเกิดความไม่เป็นธรรมแก่ประชาชาชนหรือคู่กรณีได้ จึงขอให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พิจารณาก่อนผู้ต้องหาจะครบกำหนดอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

ตำรวจได้พิจารณาแล้วเห็นว่าพนักงานอัยการมีความจำเป็นจะต้องตรวจสำนวนการสอบสวนว่ามีมูลคดีความผิดตามที่ผู้ต้องหาถูกกล่าวหา ผู้ต้องหาควรจะถูกฟ้องร้องให้ศาลลงโทษหรือไม่ ระยะเวลาจึงมีความจำเป็นเพราะพนักงานอัยการจะได้มีเวลาในการตรวจสอบพิจารณาเกี่ยวกับพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวนว่า มีพยานหลักฐานเพียงพอฟ้องผู้ต้องหาหรือไม่ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงให้พนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติเพิ่มเติมจากคำสั่ง ตร. ที่ ๒๔๔/๒๕๓๒ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๓๒ อีกดังนี้

๑. ในคดีที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวหรือถูกฝากขังในระหว่างการสอบสวน ให้พนักงานสอบสวนรีบสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปโดยเร็ว โดยให้พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการพิจารณาก่อนที่ผู้ต้องหาจะครบอำนาจควบคุมฝากขังครั้งสุดท้าย ๑ ครั้ง

๒. ในกรณีที่มีความจำเป็นอย่างแท้จริงไม่อาจทำให้การสอบสวนให้เสร็จสิ้นไปทันตามกำหนดไว้ในข้อ ๑. เช่น มีความจำเป็นต้องไปติดตามพยานผู้เกี่ยวข้องในคดีมาสอบสวนให้ครบถ้วน เป็นต้น ให้หัวหน้าพนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนรีบไปประสานกับพนักงานอัยการได้ทราบถึงเหตุผลและความจำเป็นที่ไม่อาจส่งสำนวนการสอบสวนไปให้พนักงานอัยการก่อนครบอำนาจฝากขัง ๓ วัน

๓. ในคดีที่มีข้อเท็จจริงยุ่งยากสลับซับซ้อน ให้ถือว่าเป็นหน้าที่ของพนักงานสอบสวนจะต้องไปประสานกับพนักงานอัยการได้ทราบข้อเท็จจริงและประเด็นปัญหาแห่งคดี อาจจะสรุปข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานโดยย่อให้พนักงานอัยการได้ทราบถึงมูลเหตุที่มาของการสอบสวน และพยานหลักฐานที่จะใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิสูจน์การกระทำผิดของผู้ต้องหา อันจะเป็นผลให้การพิจารณาของพนักงานอัยการเกี่ยวกับคดีดังกล่าวเกิดความสะดวกและรวดเร็ว เพราะมีพนักงานสอบสวนไปประสานให้ข้อมูลข้อเท็จจริง หากมีประเด็นข้อสงสัยก็สามารถสอบถามพนักงานสอบสวนได้ทันที

จึงแจ้งมาให้ท่านสั่งพนักงานสอบสวนถือเป็นทางปฏิบัติในการประสานและส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณาโดยเคร่งครัดด้วย หากความปรากฏว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ปฏิบัติ หรือตำรวจได้รับแจ้งจากพนักงานอัยการว่าพนักงานสอบสวนคนใดไม่ให้ความร่วมมือ ตำรวจจะพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยตามควรแก่กรณีต่อไป

(ลงชื่อ) พล.ต.อ. เภา สารสิน

(เภา สารสิน)

อ.ตร.

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ..... โทร. .....

ที่ ..... วันที่ ..... เดือน ..... ๒๕.....

เรื่อง .....

เรียน ผบช.สตม./ผบก.ตท.

ด้วย.....(หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....
ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. ชื่อ-นามสกุลผู้ต้องหา (ภาษาไทย และภาษาอังกฤษ).....

๒. วัน เดือน ปีเกิด..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ..... เพศ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

๓. ภูมิลำเนา.....
.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....
เที่ยวบิน.....

๕. วันเดือนปีที่ถูกจับกุม.....

๖. ข้อหาหรือฐานความผิด.....

๗. สถานที่จับกุม.....

๘. พฤติการณ์แห่งคดี.....
.....

๙. เอกสารที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

☐ ภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ ☐ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๑ ชุด

☐ สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด ☐ สำเนาบันทึกการจับกุม จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการการต่อไป

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

การกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

๑. สาเหตุของการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน คือ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๗๖ โจทก์มีหน้าที่นำพยานเข้าสืบเพื่อพิสูจน์ความผิดของจำเลย เพื่อที่ศาลจะได้ใช้อำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๗ พิพากษาลงโทษจำเลย ดังนั้น หลักในการรับฟังพยานหลักฐานของศาลจึงห้ามมิให้โจทก์อ้างจำเลยเป็นพยานในคดีเดียวกันนั้น ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๒ ทั้งนี้ คำพยานดังกล่าวก็ยังถือได้ว่ามีน้ำหนักน้อยมาก ต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง

๒. **คดีที่จะกันผู้ต้องหาเป็นพยาน** (ตามระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดีลักษณะที่ ๘ บทที่ ๗)

๒.๑ คดีที่เกิดในที่ลี้ลับ หรือมีเหตุร้ายแรงที่คนจำนวนมากพากันเกรงกลัว

๒.๒ พนักงานสืบสวนสอบสวนได้พยายามทุกทางแล้ว ก็ไม่ได้ทำให้ได้หลักฐานในคดี

๒.๓ ผู้ทำการสอบสวนพิจารณาแล้วว่าเป็นผู้ต้องหาที่ไม่ใช่ตัวการสำคัญ แต่เป็นผู้รู้เห็นในคดีนั้นพอที่จะให้การเป็นพยานเบิกความชั้นศาลได้

๒.๔ ต้องมีพยานอื่นๆ หรืออาจอาศัยถ้อยคำพยานนี้สืบสาวให้ได้หลักฐานอื่นๆ มาเป็นพยานหลักฐานในคดีได้อีก

๓. **ผู้มีอำนาจอนุญาตให้กันผู้ต้องหาเป็นพยาน**

๓.๑ ในกรุงเทพมหานคร ให้เสนอถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้อนุญาต

๓.๒ ในต่างจังหวัด ให้เสนอถึงผู้บังคับการขึ้นไป เป็นผู้อนุญาต

(ตามหนังสือที่ ๐๐๐๑(ป)/๑๒๔ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๔๒)

๔. วิธีปฏิบัติในการกันผู้ต้องหาเป็นพยาน

๔.๑ ให้พนักงานสอบสวน สอบสวนผู้ต้องหานั้นในฐานะผู้ต้องหาไว้ในสำนวนการสอบสวน

๔.๒ เมื่อได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจให้กันผู้ต้องหาเป็นพยานแล้ว ให้มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหารายนั้น

๔.๓ เมื่อได้รับอนุญาตตามข้อ ๔.๒ แล้วหากผู้ต้องหาถูกควบคุมตัวอยู่ ให้ขอปล่อยตัวผู้ต้องหานั้นไปจากการควบคุม

๔.๔ ให้เสนอสำนวนการสอบสวนนั้น ไปยังพนักงานอัยการพิจารณา

๔.๕ พนักงานอัยการอาจมีคำสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่กันไว้เป็นพยานนั้นก็ได้ ถ้าพนักงานอัยการสั่งฟ้องพนักงานสอบสวนต้องนำตัวผู้ต้องหานั้นส่งมอบให้พนักงานอัยการเพื่อฟ้อง ต่อไป

๔.๖ ถ้าพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้อง พนักงานอัยการจะมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหานั้น แจ้งต่อพนักงานสอบสวน

๔.๗ เมื่อได้รับคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาแล้ว ให้พนักงานสอบสวนสอบสวนผู้ต้องหานั้นไว้ในฐานะพยาน โดยให้ปฏิญาณหรือสาบานตนก่อนให้ถ้อยคำด้วย

(ตัวอย่างหนังสือแจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา)

หนังสือแจ้งความคืบหน้าการสอบสวนคดีอาญา

ที่.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรียน.....

ตามที่ท่านได้แจ้งความร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนในความผิดฐาน.....

.....

..... คดีที่...../..... ป.จ.ว. ข้อ..... ลงวันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

และพนักงานสอบสวนได้รับคำร้องทุกข์หรือกล่าวโทษไว้แล้ว นั้น

ขอแจ้งความคืบหน้าผลการดำเนินการของพนักงานสอบสวน ให้ทราบดังนี้

๑. ผลการดำเนินการ.....

.....

๒. สิ่งที่จะดำเนินการต่อไป.....

.....

๓. ข้อเสนอแนะ (ถ้ามี).....

.....

ขอแสดงความนับถือ

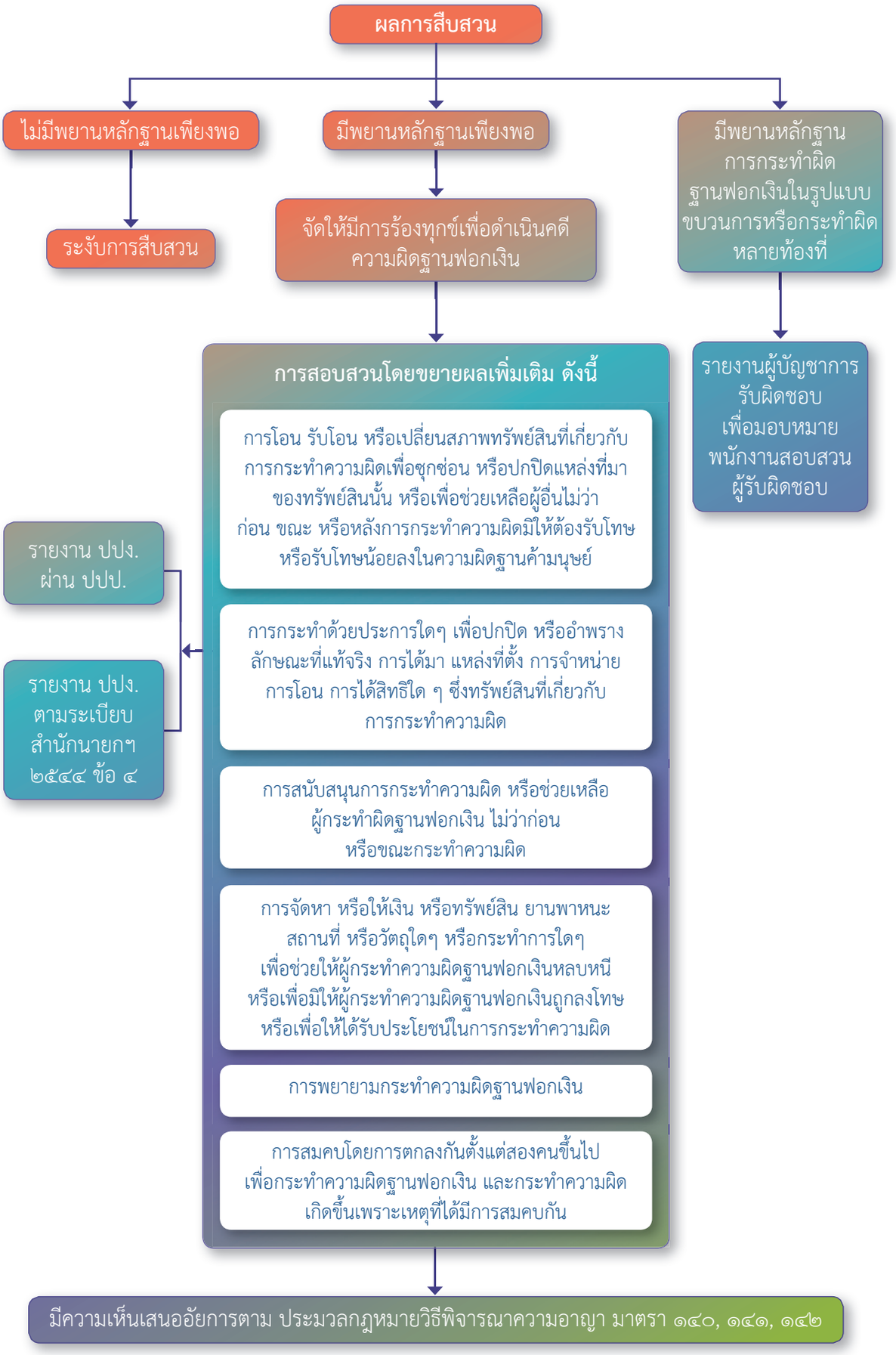
(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ

หากท่านประสงค์จะแจ้งข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอบสวนเพิ่มเติมหรือมีข้อสงสัยเกี่ยวกับผลการดำเนินการที่แจ้งข้างต้น ท่านสามารถติดต่อพนักงานสอบสวน (ชื่อ.....) โทรศัพท์มือถือ..... โทรศัพท์..... โทรสารหมายเลข.....

ผลการสืบสวน
ไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอ
มีพยานหลักฐานเพียงพอ
มีพยานหลักฐานการกระทำผิดฐานฟอกเงินในรูปแบบขบวนการหรือกระทำผิดหลายท้องที่
ระงับการสืบสวน
จัดให้มีการร้องทุกข์เพื่อดำเนินคดีความผิดฐานฟอกเงิน
รายงานผู้บัญชาการรับผิดชอบเพื่อมอบหมายพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ
การสอบสวนโดยขยายผลเพิ่มเติม ดังนี้
การโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อซุกซ่อน หรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น หรือเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นไม่ว่าก่อน ขณะ หรือหลังการกระทำความผิดมิให้ต้องรับโทษหรือรับโทษน้อยลงในความผิดฐานค้ามนุษย์
การกระทำด้วยประการใดๆ เพื่อปกปิด หรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด
การสนับสนุนการกระทำความผิด หรือช่วยเหลือผู้กระทำผิดฐานฟอกเงิน ไม่ว่าก่อนหรือขณะกระทำความผิด
การจัดหา หรือให้เงิน หรือทรัพย์สิน ยานพาหนะ สถานที่ หรือวัตถุใดๆ หรือกระทำการใดๆ เพื่อช่วยให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินหลบหนี หรือเพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดฐานฟอกเงินถูกลงโทษ หรือเพื่อให้ได้รับประโยชน์ในการกระทำความผิด
การพยายามกระทำความผิดฐานฟอกเงิน
การสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และกระทำความผิดเกิดขึ้นเพราะเหตุที่ได้มีการสมคบกัน
รายงาน ปปง. ผ่าน ปปป.
รายงาน ปปง. ตามระเบียบสำนักนายกฯ ๒๕๔๔ ข้อ ๔
มีความเห็นเสนออัยการตาม ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๐, ๑๔๑, ๑๔๒

แบบรายงาน

ใช้สำหรับหัวหน้าพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ หัวหน้าหน่วยงาน

๑. แบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔

☐ กรณี ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุม ☐ ผู้ต้องหาชื่อ.....
..... ที่อยู่..... โทร.....
หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ.....
หมายเลขหนังสือเดินทาง..... อื่นๆ .....

๒. ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุมเมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ. .....
เวลา.....น. พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องชื่อ.....

๓. ของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้ (บอกรายละเอียดของกลางหรือทรัพย์สิน อาทิ ประเภท ชนิด น้ำหนัก ขนาด จำนวน ราคา).....

๔. พฤติกรรมของผู้ต้องหา/ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง/พฤติการณ์แห่งคดี.....
.....

๕. การดำเนินการของพนักงานสอบสวน หรือการสืบสวนหรือการสอบสวน.....
.....

๖. ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

ความผิดฐานฟอกเงิน.....

๗. พยานหลักฐานต่างๆ ที่รวบรวมได้.....

๘. ความเห็นของพนักงานเจ้าของเรื่อง (เห็นควรดำเนินการในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

๙. ความเห็นของหัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน (เห็นควรดำเนินคดีในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

หัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน

ที่..... หน่วย.....

วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง ส่งแบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี

เรียน เลขาธิการสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบรายงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง จำนวน..... แผ่น

ด้วยเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... เจ้าหน้าที่ตำรวจ.....
ได้ทำการจับกุมตัว.....(ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ของผู้ต้องหา หากมีรายคนให้มีหมายเลขกำกับ).....

โดยกล่าวหาว่า.....(หากมีหลายข้อหา ให้ระบุให้ครบถ้วนทุกข้อหา).....
.....

เหตุเกิดเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... ที่..... ตำบล.....
อำเภอ..... จังหวัด..... ซึ่งความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๒ และจากการสืบสวนมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าหากล่าช้า อาจมีการโอนจำหน่าย ยักย้าย ทรัพย์สินเกี่ยวกับความผิด

.....(ชื่อหน่วยงานสอบสวน).....จึงขอส่งแบบรายงานตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการประสานงานในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พุทธศักราช ๒๕๔๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องมาเพื่อดำเนินการต่อไป.

ขอแสดงความนับถือ

ลงชื่อ (หน.พนักงานสอบสวน)

(.....)

ตำแหน่ง.....

โทร. .....

แบบรายงาน

เรียน เลขาธิการ ปปง.(ผ่าน ปปป.ตร.)

๑. แบบรายงานท้ายระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยแนวทางปฏิบัติในการดำเนินคดี ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๖

☐ กรณี ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุม ☐ ผู้ต้องหาชื่อ ..... ที่อยู่..... โทร..... หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง..... อื่นๆ .....

๒. ☐ ร้องทุกข์ ☐ กล่าวโทษ ☐ จับกุมเมื่อวันที่..... เดือน..... พ.ศ. ..... เวลา.....น. พนักงานสอบสวนเจ้าของเรื่องชื่อ.....

๓. ของกลางหรือทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้ (บอกรายละเอียดของกลางหรือทรัพย์สินฯ อาทิฯ ประเภท ชนิด น้ำหนัก ขนาด จำนวน ราคา).....

๔. พฤติกรรมของผู้ต้องหา/ความสัมพันธ์กับบุคคลที่เกี่ยวข้อง/พฤติการณ์แห่งคดี.....

๕. การดำเนินการของพนักงานสอบสวน หรือการสืบสวนหรือการสอบสวน.....

.....

๖. ความผิดมูลฐานตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ .....

.....

ความผิดฐานฟอกเงิน.....

๗. พยานหลักฐานต่างๆ ที่รวบรวมได้.....

๘. ความเห็นของพนักงานเจ้าของเรื่อง (เห็นควรดำเนินการในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

๙. ความเห็นของหัวหน้าพนักงานสอบสวน/หน่วยงาน (เห็นควรดำเนินคดีในความผิดฐานฟอกเงินหรือดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ ตร. โทร/โทรสาร ๐-๒๒๘๗-๓๑๒๖

ที่ ๐๐๒๙.๘๔๑/ว ๐๐๙๔ วันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑

เรื่อง แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา

รอง ผบ.ตร. ผู้ช่วย ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ผบช.ผบก.ในสังกัด สง.ผบ.ตร. หรือผู้ดำรงตำแหน่งเทียบเท่า

ตามที่ตำรวจมีหนังสือที่ ๐๐๐๗.๒๔/๑๐๔๑ ลง ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ แจ้งแนวทางให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติ กรณีคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาคดีอาญา เนื่องจากหนังสือดังกล่าวได้สั่งการไว้เป็นเวลานานแล้ว ประกอบกับปัจจุบันมีความต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเพิ่มมากขึ้นทุกปี คนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาอาจเป็นผู้เสียหายหรือถึงแก่ความตายหรือเป็นผู้ต้องหาคดีอาญา นอกจากนี้มีการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๔ วรรคแรก เปลี่ยนแปลงหลักการกรณีต้องโทษกักขัง ให้ดำเนินการกักตัวไว้ในสถานที่กักขังซึ่งกำหนดไว้อันมิใช่เรือนจำ สถานีตำรวจหรือสถานที่ควบคุมผู้ต้องหาของพนักกงานสอบสวน โดยกรมราชทัณฑ์ได้กำหนดสถานที่กักขังของกรมราชทัณฑ์เป็นสถานที่กักตัวผู้ต้องโทษเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมายแล้ว และตามอนุมัติตำรวจท้ายหนังสือ วช.ที่ ๐๐๐๒.๔๑/๓๕๙๕ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๖ ให้ปรับปรุงแนวทางตามหนังสือตำรวจที่ ๐๐๐๗.๒๔/๑๐๔๑ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๕ จึงสมควรกำหนดแนวทางที่ต้องปฏิบัติเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ฉะนั้น จึงให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ กรณีคนต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นผู้เสียหายหรือผู้ต้องหาคดีอาญาถือปฏิบัติ ดังนี้

๑. กรณีคนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายในคดีอุกฉกรรจ์หรือถึงแก่ความตายโดยผิดธรรมชาติ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่เป็นผู้เสียหายหรือผู้ตายแล้วแต่กรณี โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทาง ภูมิลำเนา การเดินทางเข้าในราชอาณาจักร เมื่อวันเดือนปีใด โดยทางใด วันเดือนปีที่เกิดเหตุหรือพบศพ พฤติการณ์แห่งคดีหรือเหตุแห่งความตาย แล้วรายงานตามแบบ “รายงานคนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายในคดีอุกฉกรรจ์หรือถึงแก่ความตายโดยผิดธรรมชาติ” (แบบที่ ๑) พร้อม

ส่งภาพถ่ายศพ จำนวน ๓ ภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือศพ จำนวน ๓ ชุด และสำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด ไปยังตท.ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ทราบเหตุดังกล่าว เพื่อแจ้งให้สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล และสำนักงานกลางตำรวจสากลของประเทศที่คนต่างด้าวเป็นผู้เสียหายหรือถึงแก่ความตายทราบ

๒. กรณีคนต่างด้าวเป็นผู้ต้องหา

๒.๑ เมื่อคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

๒.๑.๑ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการรวบรวมราบละเอียดเกี่ยวกับผู้ต้องหา โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทาง ภูมิลำเนา การเดินทางเข้าในราชอาณาจักร เมื่อวันเดือนปีใด โดยทางใด วันเดือนปีที่ถูกจับกุม ข้อหาหรือฐานความผิด สถานที่จับกุมและพฤติการณ์แห่งคดี แล้วรายงานตามแบบ “รายงานคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญาและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี” (แบบที่๒) พร้อมส่งภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๓ ชุด สำเนาหนังสือเดินทางจำนวน ๑ ชุด และสำเนาบันทึกการจับกุม จำนวน ๑ ชุด ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่มาถึงที่ทำการของพนักงานสอบสวน ไปยังหน่วยงานดังต่อไปนี้

๒.๑.๑.๑ สตม. เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนกลางให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. ส่วนสถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนซึ่งมีที่ตั้งอยู่ในส่วนภูมิภาคให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจเมืองที่ใกล้ที่สุด

๒.๑.๑.๒ ตท. เพื่อแจ้งให้สถานเอกอัครราชทูต สถานกงสุล และสำนักงานกลางตำรวจสากลของประเทศที่ผู้ต้องหามีสัญชาติทราบ รวมทั้งตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของผู้ต้องหารายนั้น

๒.๑.๒ ถ้าปรากฏว่าผู้ต้องหาอยู่ในราชขอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอนมาก่อนถูกจับกุม ให้พนักงานสอบสวนรีบมีหนังสืออายัดตัวผู้ต้องหาไปยังเรือนจำและสถานีตำรวจท้องที่ที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่ และดำเนินคดีตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แต่ถ้าผู้ต้องหาได้รับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรและการอนุญาตยังไม่สิ้นสุดไม่ต้องอายัดตัวผู้ต้องหา เว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของผู้ต้องหามีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๒ (๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ แล้วให้รีบแจ้ง สตม. ทราบ โดยในส่วนกลางให้แจ้งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้แจ้งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

๒.๒ การติดตามผลคดีและการรายงานผลคดีถึงที่สุด

๒.๒.๑ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกโดยไม่รอลงอาญา (เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท) ในระหว่างคนต่างด้าวถูกจำคุกตามคำพิพากษา ให้พนักงานสอบสวนเจ้าของคดีรีบรายงานผลคดีไปยัง สตม. โดยในส่วนกลางให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด

เมื่อคนต่างด้าวพ้นโทษแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่พ้นโทษ โดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ ผลคดีของศาล หมายเลขคดีดำ หมายเลขคดีแดง วันเดือนปีที่พิพากษา ฐานความผิดที่ลงโทษ และได้รับโทษอย่างไร จากนั้นส่งตัวคนต่างด้าวไปยัง สตม. สำหรับในส่วนกลางให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด โดยส่งคนต่างด้าวไปพร้อมกับหนังสือเดินทางหรือสำเนาหนังสือเดินทางและรายงานตามแบบ “ขอส่งคนต่างด้าวและรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้วมาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒” (แบบที่ ๓)

๒.๒.๒ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดให้กักขังหรือกักขังแทนค่าปรับ (เว้นแต่ความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท) ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน ดำเนินการรวบรวมรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวที่ถูกกักขังโดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) วันเดือนปีเกิด อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ ผลคดีของศาล หมายเลขคดีดำ หมายเลขคดีแดง วันเดือนปีที่พิพากษา ฐานความผิดที่ลงโทษ และได้รับโทษอย่างไร แล้วรายงานตามแบบ “ขอส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกกักขังหรือกักขังแทนค่าปรับ มาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒” (แบบที่๔) พร้อมกับส่งหนังสือเดินทางหรือสำเนาหนังสือเดินทางไปให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ที่ตั้งอยู่ เพื่อรวบรวมไว้เป็นข้อมูลเบื้องต้น หลังจากคนต่างด้าวพ้นโทษกักขังแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่รับตัวคนต่างด้าวที่พ้นโทษส่ง สตม. ในการส่งตัวคนต่าวด้าวให้ ผบก.น. หรือ ผบก.ภ.จว. ที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่ สนับสนุนการส่งตัวคนต่างด้าวที่พ้นโทษแล้ว โดยในส่วนกลาง ให้ส่งที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่ง ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด ในการส่งตัวคนต่างด้าวดังกล่าวให้ส่งพร้อมแบบรายงานแบบที่ ๔ ดังกล่าวข้างต้น

๒.๒.๓ กรณีคนต่างด้าวต้องหาคดีอาญา และคดีถึงที่สุด โดยศาลพิพากษายกฟ้อง พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ หรือคนต่างด้าวชำระค่าปรับตามคำพิพากษาของศาลหรือตามที่เจ้าพนักงานเปรียบเทียบ หรือคนต่างด้าวกระทำความผิดลหุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท

๒.๒.๓.๑ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวสิ้นสุดลง และคนต่างด้าวยังไม่ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานเป็นบุคคลต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาตสิ้นสุด อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินคดีกับคนต่างด้าวในความผิดฐานดังกล่าว หลังจากคดีถึงที่สุดแล้ว จึงให้ดำเนินการเช่นเดียวกับจข้อ ๒.๒.๑ หรือ ๒.๒.๒ แล้วแต่กรณี

๒.๒.๓.๒ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาราจักรของคนต่างด้าวยังไม่สิ้นสุด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนปล่อยตัวคนต่างด้าวไป เว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของคนต่าวด้าวที่ต้องหาคดีอาญาและคดีอาญาถึงที่สุด มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒(๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับแจ้งว่าผู้ต้องหาถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑

๒.๒.๔ กรณีที่มีการจับกุมคนต่างด้าวสัญชาติพม่า ลาว หรือกัมพูชา ซึ่งกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ฐานเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต ให้ดำเนินการผลักดันออกนอกราชอาณาจักรโดยไม่ต้องดำเนินคดีตามหนังสือตำรวจที่ ๐๐๒๒.๑๒๒/๑๖๗๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๔๑ ซึ่งออกตามประกาศกระทรวงมหาดไทย (ฉบับที่๑๑) ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๔๑ โดยให้ผู้จับส่งคนต่างด้าวที่ถูกจับกุมดังกล่าวไปยัง สตม. สำหรับส่วนกลางให้ส่งไปที่ ศสส.สตม. ในส่วนภูมิภาคให้ส่งที่ ศสส.สตม. หรือด่านตรวจคนเข้าเมืองซึ่งมีที่ตั้งอยู่ใกล้ที่สุด โดยให้ส่งคนต่างด้าวไปพร้อมกับบันทึกการจับกุมและแบบรายงาน “ขอส่งตัวคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร (กรณีสัญชาติพม่า ลาว หรือกัมพูชา)” (แบบที่ ๕)

๒.๒.๕ กรณีที่คนต่างด้าวกระทำความผิดและการดำเนินคดียังไม่ถึงที่สุด แต่คนต่างด้าวได้รับอนุญาตให้ปล่อยชั่วคราว

๒.๒.๕.๑ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวสิ้นสุดมาก่อนถูกจับกุมและคนต่างด้าวยังไม่ถูกดำเนินคดีในความผิดฐานเป็นบุคคลต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยการอนุญาตสิ้นสุด อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัตินเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินคดีกับคนต่างด้าวในความผิดฐานดังกล่าวหลังจากคดีถึงที่สุดแล้วจึงให้ดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑ หรือ ๒.๒.๒ แล้วแต่กรณี

๒.๒.๕.๒ ในกรณีที่การอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรของคนต่างด้าวยังไม่สิ้นสุด ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนปล่อยตัวคนต่างด้าวไป เว้นแต่พฤติการณ์และการกระทำของคนต่างด้าวที่ต้องหาคดีอาญาและคดีถึงที่สุด มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒(๓) (๗) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และได้รับแจ้งว่าผู้ต้องหาถูกเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรแล้ว ให้หัวหน้าสถานีตำรวจหรือหัวหน้าหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวนดำเนินการเช่นเดียวกับข้อ ๒.๒.๑

ทั้งนี้ การรายงานและการนำตัวคนต่างด้าวดังกล่าวตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรีบดำเนินการโดยเร็ว

๓. กรณีพนักงานสอบสวนสงสัยว่าหนังสือเดินทางเป็นเอกสารปลอมหรือไม่ให้ตรวจสอบโดยตรงกับสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของคนต่างด้าวที่ประจำอยู่ในประเทศไทย ตามแบบที่ ๖ แล้วแจ้งให้ ตท. ทราบเพิ่มตามข้อ ๑

ในกรณีที่มีปัญหาในการติดต่อประสานงานกับสถานเอกอัครราขทูตหรือสถานกงสุล ให้แจ้ง ตท. เป็นผู้ดำเนินการแทน

๔. เมื่อพนักงานสอบสวน หรือ ตท. (ในกรณีที่ได้รับรายงานตามข้อ ๑,๓) พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความจำเป็นต้องสกัดกั้นการเข้า – ออกราชอาณาจักรของผู้เสียหายหรือผู้ต้องหา ให้รีบแจ้งรายละเอียดโดยให้ปรากฏชื่อ ชื่อสกุล (ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ) อายุ สัญชาติ เชื้อชาติ เพศ หมายเลขหนังสือเดินทางและเหตุผลความจำเป็นในการสกัดกั้นให้ สตม. ทราบเป็นหนังสือ และให้ สตม. ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องโดยทันที

๕. กรณีที่มีการยึดหนังสือเดินทางของผู้ต้องหาไว้เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประโยชน์ในทางการสอบสวน หลังจากพนักงานสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่าหมดความจำเป็นในการยึดไว้แล้ว ให้รีบส่งหนังสือเดินทางของผู้ต้องหาคืนให้สถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลของผู้ต้องหาที่ประจำอยู่ในประเทศไทย หากไม่มีสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลประจำอยู่ในประเทศไทย ให้นำส่ง สตม.เพื่อเก็บรักษาไว้และคืนให้กับเจ้าของหนังสือเดินทางต่อไป

๖. กรณีที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งได้รับการร้องขอจากเจ้าหน้าที่ประสานงานประจำสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลต่างๆ ประจำประเทศไทย ขอให้ควบคุมตัวคนต่างด้าว โดยอ้างว่าได้ยกเลิกหนังสือเดินทางหรืออ้างว่าเป็นบุคคลที่ทางการประเทศนั้นๆ ต้องการตัว ก่อนที่จะดำเนินการใดๆ ให้เสนอเรื่องผ่าน ตท. เพื่อตรวจสอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง และประมวลเสนอตำรวจเพื่อสั่งการเป็นกรณีๆ ไป

๗. กรณีที่หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่งพบหรือมีข้อมูลว่าคนต่างด้าวรายใดมีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้หน่วยงานนั้นรวบรวมข้อมูลตลอดจนพฤติการณ์ที่มีลักษณะต้องห้ามแล้วรีบแจ้งๆ ไปยังหน่วยงาน ดังนี้

๗.๑ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเกี่ยวกับการค้ายาเสพติด ให้แจ้งไปยัง บช.ปส.

๗.๒ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเข้ามาเพื่อการค้าประเวณี การค้าหญิงหรือเด็ก หรือการลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรืออาชญากรรมทางเศรษฐกิจ หรือประกอบกิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ให้แจ้งไปยัง บช.ก.

๗.๓ กรณีมีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือจะก่อการร้ายให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยของประชาชน หรือความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร ให้แจ้งไปยัง ส.

๗.๔ กรณีมีพฤติการณ์ที่นอกเหนือจากข้อ ๗.๑ – ๗.๓ ให้แจ้งไปยัง สตม.

หลังจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องข้างต้นได้รับข้อมูลแล้ว ให้รีบดำเนินการตรวจสอบข้อมูลตลอดจนพฤติการณ์ของคนต่างด้าวเพิ่มเติม หากพบว่าคนต่างด้าวดังกล่าวมีพฤติการณ์และการกระทำที่มีลักษณะต้องห้ามอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้รีบแจ้งไปยัง สตม. เพื่อพิจารณาว่าบุคคลต่างด้าวผู้นั้นมีพฤติการณ์ต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรหรือไม่

๘. การสั่งการใดที่ขัดหรือแย้งกับแนวทางการปฏิบัติตามหนังสือนี้ ให้ปฏิบัติตามหนังสือนี้แทน

จึงแจ้งมาเพื่อทราบและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด หากมีข้อขัดข้องให้ประสานงานกับ สตม. หรือ คท. โดยตรง

พล.ต.อ.

(พัชรวาท วงษ์สุวรรณ)

ผบ.ตร

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๒

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ ..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ. .....

เรื่อง รายงานคนต่างด้าวกระทำความผิดและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

เรียน ผบช.สตม./ผบก.ตท.

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญา ปรากฏรายละเอียดดังนี้

๑. ชื่อ – นามสกุล ของผู้เสียหายหรือผู้ตาย.....(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ).....

๒. วันเดือนปีเกิด..... อายุ.....ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ ..... เพศ ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

๓. ภูมิลำเนา .....
.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่ ..... โดย .....
เที่ยวบิน .....

๕. วันเดือนปีที่ถูกจับกุม .....

๖. ข้อหาหรือฐานความผิด .....

๗. สถานที่จับกุม .....

๘. พฤติการณ์แห่งคดี .....
.....
.....

๙. เอกสารที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

☐ ภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ ☐ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๓ ชุด

☐ สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด ☐ สำเนาบันทึกจับกุม จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง ..(หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๓

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ ..... วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอส่งตัวคนต่างด้าวและรายระเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้ว มาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน .... (รอง ผบก.ศสส.สตม. หรือ หน.ด่าน ตม.)

ด้วย ..... (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).... ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ – ชื่อสกุล .....
(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ).....
อายุ..... ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล..... พิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ...../.....
คดีหมายเลขแดงที่ ...../..... วันเดือนปีที่พิพากษา..... ฐานความผิดและโทษที่ได้รับ
.....(ระบุฐานความผิดที่ได้รับและโทษที่ได้รับ เช่น จำคุก, ปรับ, กักขัง ฯลฯโดยละเอียด).....

๓. (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน) .....ขอส่งตัวคนต่างด้าวตามข้อ ๑ มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ..... หมายเลข .....

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาหมายกักขัง/สำเนาคำฟ้อง/สำเนาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการพร้อมความเห็นทางคดีสำเนาใบเสร็จการเสียค่าปรับชั้นศาลหรือชั้นพนักงานสอบสวน/สำเนาประจำวันของพนักงานสอบสวนกรณีผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์ (แล้วแต่กรณี)

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.ท.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๔

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ ..... วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกกักขังหรือกักขังแทนค่าปรับมาเพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

เรียน.....(หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่)

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ – ชื่อสกุล .....(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)..... อายุ..... ปี สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล..... พิพากษาตามคดีหมายเลขดำที่ ...../..... คดีหมายเลขแดงที่ ...../..... วันเดือนปีที่พิพากษา..... ฐานความผิดและโทษที่ได้รับ.....(ระบุฐานความผิดที่ได้รับและโทษที่ได้รับ เช่น จำคุก, ปรับ, กักขัง ฯลฯ โดยละเอียด).....

๓. (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน).....ขอส่งตัวคนต่างด้าวตามข้อ ๑ มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องมาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ..... หมายเลข .....

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาหมายกักขัง/สำเนาคำฟ้อง

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.ท.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

บันทึกข้อความ

แบบที่ ๕

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... โทร.....

ที่ ..... วันที่..... เดือน ..... พ.ศ. .....

เรื่อง ขอส่งตัวคนต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองมาเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร (กรณี สัญชาติพม่า, ลาว หรือกัมพูชา)

เรียน.....(รอง ผบก.ศสส.สตม. หรือ หน.ด่าน ตม.).....

ด้วย.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่จับกุม)..... ได้จับกุมบุคคลต่างด้าวเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต จำนวน.....คน ดังนี้

๑. ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

๒. ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

๓. ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

๔. ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

๕. ชื่อ ..... ชื่อสกุล ..... อายุ ..... ปี สัญชาติ .....

.....(สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)..... ขอส่งตัวคนต่างด้าวดังกล่าวข้างต้น มายังท่านเพื่อดำเนินการผลักดันออกไปนอกราชอาณาจักร พร้อมนี้ได้แนบสำเนาบันทึกจับกุมของคนต่างด้าวที่ถูกจับกุมมาด้วยแล้ว จำนวน.....แผ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไป

(ลงชื่อ) .....

(.....)

ตำแหน่ง (หน.สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

แบบที่ ๖

No. (เลขที่หนังสือ) (ชื่อและที่อยู่หน่วยงานผู้ส่ง)

(วัน เดือน ปี ที่ออกหนังสือ)

The Consul

(ที่อยู่สถานทูต ผู้รับ)

Dear Sir/Madam,

Please be informed that on. .....(วัน เดือน ปี ที่จับกุม)..... (ชื่อ- ชื่อสกุล ของผู้ต้องหา) .....(สัญชาติ)..... passport no. .....(เลขหนังสือเดินทาง)..... was arrested on charge of.....(ข้อหา).....

We would like to request your assistance to verify the a/m passport whether it is genuine or not.

Please accept, the renewed assurances of my high consideration.

Sincerely yours,

(ยศ)

(ชื่อ – ชื่อสกุล)

(ตำแหน่ง, สังกัด)